

ДИРЕКТИВА (ЄС) 2018/1808 ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ ТА РАДИ

від 14 листопада 2018 року, що внесла зміни до Директиви 2010/13/ЄС щодо узгодження певних положень, визначених законами, нормативно-правовими або адміністративними актами у Державах-учасницях, стосовно надання аудіовізуальних медіапослуг (*Директива про аудіовізуальні медіапослуги*) з огляду на зміни в ринкових реаліях

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ І РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Угоду про функціонування Європейського Союзу, і зокрема пункт 1 статті 53 і статтю 62 цієї Угоди,

Беручи до уваги пропозицію Європейської Комісії,

Після передачі проекту законодавчого акта національним парламентам,

Беручи до уваги думку Європейського Економіко-соціального комітету;¹

Беручи до уваги думку Комітету регіонів,²

Діючи згідно зі звичайною законодавчою процедурою,³

Оригінал на сайті <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2018/1808/oj?fbclid=IwAR0WcNvNubKf3kOF40Xuz0EGfAZ582tprZgkF5oH6wN9ysEMcL0xAnD9PR4>

¹ Офіційний журнал, № С 34, 2.2.2017, с. 157.

² Офіційний журнал, № С 185, 9.6.2017, с. 41.

³ Позиція Європейського Парламенту від 2 жовтня 2018 року (ще не оприлюднена у Офіційному Журналі) та рішення Ради від 6 листопада 2018 року.

Беручи до уваги, що:

- (1) Останні суттєві зміни та доповнення до Директиви 89/552/ЄЕС Ради,¹ згодом кодифікованої Директивою 2010/13/ЄС Європейського Парламенту та Ради,² вносилися 2007 року з ухваленням Директиви 2007/65/ЄС Європейського Парламенту та Ради.³ Відтоді ринок аудіовізуальних медіапослуг значно і швидко розвинувся внаслідок постійної конвергенції телевізійних та Інтернет послуг. Розвиток технологій уможливив появу нових видів послуг і нових типів взаємодії з користувачами. Глядацькі звички, особливо у молодого покоління, істотно змінилися. Хоча телевізор залишається важливим інструментом отримання аудіовізуальної інформації, багато глядачів перейшло на інші, портативні пристрої для перегляду аудіовізуального контенту. Традиційний телевізійний контент як і раніше становить основну частку середньодобового глядацького часу.
Однак нові типи контенту, такі як відеокліпи і створений користувачами контент, набувають дедалі більшого значення, а тому нові гравці, зокрема провайдери послуг відео за запитом (video-on-demand, VOD – **тут і далі в дужках англійською доповнення перекладача**) і платформ спільного доступу (video sharing platform) до відео, тепер стали відігравати значну роль. Така медійна конвергенція потребує оновленої нормативної бази, яка б відображала події на ринку та забезпечувала баланс між доступом до онлайн-контент-послуг, захистом споживачів і конкурентністю.
- (2) 6 травня 2015 року Комісія ухвалила комюніке під назвою «Стратегія Єдиного цифрового ринку для Європи», в якому вона оголосила про перегляд Директиви 2010/13/ЄС.
- (3) Директиву 2010/13/ЄС слід надалі застосовувати тільки до тих послуг, основною метою яких є постачання програм із метою інформування, розважання та просвіти. Критерій наявності основної мети також вважається задоволеним, якщо послуга має аудіовізуальний контент і форму, що є віддільними від основної діяльності провайдерів послуг, наприклад, автономні частини онлайн-газет, що містять аудіовізуальні програми або ж відео, створені користувачами, якщо ці частини можна вважати за віддільні від основної діяльності таких провайдерів. Послугу слід розглядати лише як невіддільне доповнення до основної діяльності тоді, коли є наявні зв'язки між аудіовізуальною частиною та основною діяльністю, зокрема наданням новин у письмовій формі. Як такі, канали чи будь-які інші аудіовізуальні послуги, що перебувають під редакційною відповідальністю провайдера, можуть самі по

---

¹ Директива Ради 89/552/ЄЕС від 3 жовтня 1989 р. про узгодження певних положень, визначених законами, нормативно-правовими та адміністративними актами у Державах-учасницях, стосовно ведення телевізійного мовлення (Офіційний журнал, № L 298, 17.10.1989, с. 23).

² Директива 2010/13/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 10 березня 2010 р. про узгодження певних положень, визначених законами, нормативно-правовими та адміністративними актами у Державах-учасницях, стосовно надання аудіовізуальних медіапослуг (Директива про аудіовізуальні медіапослуги) (Офіційний журнал, № L 95, 15.4.2010, с. 1).

³ Директива 2007/65/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 11 грудня 2007 р. про внесення змін до Директиви Ради 89/552/ЄЕС про узгодження певних положень, визначених законами, нормативно-правовими та адміністративними актами у Державах-учасницях, стосовно надання аудіовізуальних медіапослуг (Офіційний журнал, № L 332, 18.12.2007, с. 27).

собі становити аудіовізуальні медіапослуги, навіть якщо вони перебувають на платформі спільного доступу до відео, яка характеризується відсутністю редакційної відповідальності. У таких випадках дотримання положень Директиви 2010/13/ЄС покладається на провайдерів, які несуть редакційну відповідальність.

- (4) Послуги платформ спільного доступу до відео (video sharing platform) надають доступ до аудіовізуального контенту, який дедалі активніше споживається широкою громадськістю, особливо молоддю. Це також стосується соціальних медіапослуг, які стали важливим середовищем для обміну інформацією, розваг та просвіти, зокрема через надання доступу до програм і створених користувачами відео. Такі соціальні медіапослуги варто включити до сфери застосування Директиви 2010/13/ЄС, оскільки вони конкурують за ту ж саму аудиторію та доходи, що й аудіовізуальні медіапослуги. Крім того, вони також здійснюють значний вплив через полегшення можливості для користувачів формувати та впливати на думки інших користувачів. Таким чином, з метою захисту неповнолітніх від шкідливого контенту, а всіх громадян – від підбурювання до ненависті, насильства та тероризму, ці послуги мають охоплюватися Директивою 2010/13/ЄС тією мірою, наскільки вони відповідають визначенню послуги платформи спільного доступу до відео.
- (5) Хоча Директива 2010/13/ЄС не ставить за мету регламентувати соціальні медіапослуги як такі, її дія має поширюватися на соціальну медіапослугу, якщо надання програм і створених користувачами відео становить основне функціональне призначення такої послуги. Надання програм і створених користувачами відео може розглядатися як таке, що становить основне функціональне призначення соціальної медіапослуги, якщо аудіовізуальний контент не є лише допоміжним для такої соціальної медіапослуги або не становить незначний обсяг її діяльності. Щоб забезпечити чіткість, ефективність і послідовність імплементації, Комісії, за узгодженням із Контактним комітетом, слід, де це потрібно, видавати практичні рекомендації щодо практичного застосування критерію основного функціонального призначення у визначенні «послуги платформи спільного доступу до відео» ('video sharing platform service'). Ці практичні рекомендації слід розробляти, належним чином зважаючи на завдання із забезпечення суспільних інтересів, досягти яких покликані заходи, що мають вживатися провайдерами платформ спільного доступу до відео, та на право на свободу вираження поглядів.
- (6) Якщо послуга платформи спільного доступу до відео становить віддільну частину послуги для цілей Директиви 2010/13/ЄС, то лише така частина має охоплюватися цією Директивою і лише стосовно програм і створених користувачами відео. Відеокліпи, вбудовані в редакційний вміст електронних версій газет і журналів, та анімовані зображення, наприклад у форматі GIF, не мають охоплюватися Директивою 2010/13/ЄС. Визначення послуги платформи спільного доступу до відео не має охоплювати неекономічну діяльність, зокрема надання аудіовізуального вмісту на приватних веб-сайтах та у некомерційних спільнотах за інтересами.
- (7) У забезпеченні ефективної імплементації Директиви 2010/13/ЄС украй важливим є те, щоб Держави-учасниці мали та підтримували в актуальному

стані дані про провайдерів медіапослуг і платформ спільного доступу до відео, що перебувають під їхньою юрисдикцією, а також регулярно обмінювалися цими даними між своїми компетентними незалежними регуляторними установами чи органами та Комісією. Ці дані мають містити інформацію про критерії, за якими визначається юрисдикція.

- (8) Визначення юрисдикції вимагає оцінювання фактичних ситуацій за критеріями, встановленими Директивою 2010/13/ЄС. Оцінювання таких фактичних ситуацій може призвести до суперечливих результатів. При застосуванні процедур співпраці, передбачених цією Директивою, важливо, щоб Комісія ґрунтувала свої висновки на підставі надійних фактів. Європейській групі регуляторів аудіовізуальних медіапослуг (ERGA), відповідно, слід надати повноваження висловлювати, за запитом Комісії, свою думку щодо юрисдикції. У разі якщо Комісія, застосовуючи ці процедури співпраці, вирішить звернутися до ERGA, вона має повідомити про це Контактний комітет, у тому числі про сповіщення, отримані від Держав-учасниць у рамках таких процедур співпраці, та про думку ERGA.
- (9) Порядок і умови обмеження свободи надання та отримання аудіовізуальних медіапослуг мають бути однаковими як для лінійних, так і нелінійних послуг.
- (10) Відповідно до прецедентної практики Суду Справедливості Європейського Союзу (далі – «Суд»), свобода надання послуг, гарантованих Угодою, може обмежуватися лише за наявності переважаючих загальногромадських інтересів, наприклад, потреби в забезпеченні високого рівня захисту прав споживачів, за умови, що такі обмеження є обґрунтованими, пропорційними та необхідними. Таким чином, Держава-учасниця має бути в змозі вживати певних заходів, аби забезпечити дотримання своїх норм захисту прав споживачів, що перебувають поза сферами, координованими Директивою 2010/13/ЄС. Заходи, вжиті Державою-учасницею з метою забезпечення свого національного режиму захисту прав споживачів, у тому числі щодо реклами азартних ігор, мають бути обґрунтованими, пропорційними до поставлених завдань та необхідними, як того потребує прецедентна практика Суду. У будь-якому разі, Держава-учасниця, що приймає мовлення, не має вживати жодних заходів, які б перешкоджали ретрансляції на її території телевізійного мовлення, що надходить з іншої Держави-учасниці.
- (11) Держава-учасниця, сповіщаючи Комісію про те, що провайдер медіапослуг зареєструвався в юрисдикції іншої Держави-учасниці, аби обійти жорсткіші норми у сферах, що координуються Директивою 2010/13/ЄС, які б застосовувалися до цього провайдера, якби він був зареєстрований у Державі-учасниці, що надіслала сповіщення, має підкріпити це надійними та належно обґрунтованими доказами. Ці докази мають містити сукупність підтверджувальних фактів, які б дозволяли обґрунтовано встановити факт такого обходу.
- (12) У своєму Комюніке до Європейського парламенту та Ради *щодо вдосконалення регулювання задля кращих результатів – порядку денного ЄС*, Комісія наголосила, що, розглядаючи вирішення проблем на рівні політик, вона братиме до уваги як регуляторні, так і нерегуляторні засоби, що спираються на

Спільноту практики та Принципи кращого само- і співрегулювання. Низка кодексів, ухвалених у сферах, що координуються Директивою 2010/13/ЄС, виявилися добре продуманими й узгодженими з Принципами кращого само- і співрегулювання. Наявність законодавчих запобіжників стала важливим чинником успіху в сприянні дотримання само- та співрегуляторних кодексів. Не менш важливо, аби такі кодекси встановлювали конкретні цілі й завдання, які уможливлували б регулярний, прозорий і незалежний моніторинг та оцінювання стану виконання завдань, передбачених кодексами поведінки. Кодекси поведінки також мають передбачати ефективне впровадження. Ці принципи мають бути доповнені само- і співрегуляторними кодексами, ухваленими у сферах, що координуються Директивою 2010/13/ЄС.

- (13) Досвід показує, що як само-, так і співрегуляторні інструменти, імplementовані відповідно до різних правових традицій Держав-учасниць, можуть відігравати важливу роль у забезпеченні високого рівня захисту прав споживачів. Заходи, спрямовані на забезпечення загальногромадських інтересів у новому секторі аудіовізуальних медіапослуг, є ефективнішими, якщо вживаються за активної підтримки самих провайдерів послуг.
- (14) Саморегулювання – це різновид добровільної ініціативи, яка дає змогу суб'єктам господарювання, соціальним партнерам, неурядовим організаціям та об'єднанням ухвалювати між собою та для себе спільні практичні керівні правила. Вони несуть відповідальність за розроблення, контроль і забезпечення виконання цих практичних керівних правил. Державам-учасницям, згідно зі своїми різними правовими традиціями, слід визнавати роль, яку ефективне саморегулювання може відігравати, доповнюючи наявні законодавчі, судові та адміністративні механізми, а також його корисний внесок у виконання завдань, поставлених Директивою 2010/13/ЄС. Хоча саморегулювання може бути додатковим способом імplementації певних положень Директиви 2010/13/ЄС, воно, однак, не має замінювати собою обов'язки національного законодавця. Співрегулювання у своїй мінімальній формі забезпечує правовий зв'язок між саморегулюванням і національним законодавцем згідно з правовими традиціями Держав-учасниць. У співрегулюванні регуляторну роль розділено між зацікавленими сторонами та урядом або національними регуляторними установами чи органами. Функція відповідних державних органів включає в себе визнання системи співрегулювання, аудит її діяльності і фінансування цієї системи. Співрегулювання має уможливлувати державне втручання у разі невиконання поставлених перед ним завдань. Без шкоди офіційним зобов'язанням Держав-учасниць щодо транспонування, Директива 2010/13/ЄС заохочує використання само- та співрегулювання. Це не має зобов'язувати Держав-учасниць ані встановлювати режими само- та (або) співрегулювання, ані ставити під загрозу наявні ініціативи зі співрегулювання, що вже існують і ефективно функціонують у Державах-учасницях.
- (15) Прозорість медіавласності безпосередньо пов'язана зі свободою вираження поглядів – наріжним каменем демократичних систем. Інформація про структуру власності провайдерів медіапослуг, де така власність веде до контролю або суттєвого впливу на контент наданих послуг, дозволяє користувачам виносити зважені судження щодо такого контенту. Держави-учасниці мають бути в змозі

визначати, чи інформацію про структуру власності провайдера медіапослуг варто робити доступною для користувачів і в якому саме обсязі, за умови поваги до фундаментальних прав і свобод, а також необхідності та пропорційності таких заходів.

- (16) Через специфіку аудіовізуальних медіапослуг, особливо вплив цих послуг на формування людьми думок, користувачі мають законний інтерес знати, хто відповідає за контент цих послуг. Задля зміцнення свободи вираження поглядів і, у ширшому сенсі, сприяння медійному плюралізму та уникнення конфлікту інтересів, важливо, щоб Держави-учасниці забезпечували користувачам простий і прямий доступ до інформації про провайдерів медіапослуг у будь-який час. Це питання має вирішуватися кожною Державою-учасницею, особливо стосовно інформації, що може надаватися про структуру власності та бенефіціарних власників.
- (17) З метою забезпечення узгодженості та правової визначеності для бізнес компаній і органів влади Держав-учасниць, поняття «підбурювання до насильства чи ненависті» має відповідною мірою розглядатися у значенні, встановленому Рамковим рішенням Ради 2008/913/ЈНА.¹
- (18) Зважаючи на еволюцію засобів, за допомогою яких контент поширюється електронними комунікаційними мережами, важливо захищати широку громадськість від підбурювання до тероризму. Директива 2010/13/ЄС, таким чином, має забезпечувати, щоб аудіовізуальні медіапослуги не містили публічних закликів до вчинення терористичного злочину. З метою забезпечення узгодженості та правової визначеності для підприємств і органів влади Держав-учасниць, поняття «публічний заклик до вчинення терористичного злочину» має розглядатися у значенні, встановленому Директивою (ЄС) 2017/541 Європейського Парламенту та Ради.²
- (19) Щоб забезпечити глядачам, включно з батьками й неповнолітніми, можливість зважено обирати контент для перегляду, провайдери медійних послуг мусять надавати достатню інформацію про контент, який може негативно впливати на фізичний, психічний чи моральний розвиток неповнолітніх. Це, наприклад, може здійснюватися через систему опису контенту, акустичне попередження, візуальний символ або іншим способом, що позначає характер контенту.
- (20) Належні заходи із захисту неповнолітніх, що застосовуються до послуг телевізійного мовлення, також мають поширюватися на аудіовізуальні медіапослуги за запитом. Це має підвищити рівень захисту. Мінімальний підхід до гармонізації дозволяє Державам-учасницям встановлювати вищий рівень захисту від контенту, який може зашкодити фізичному, психічному чи моральному розвитку неповнолітніх. До найшкідливішого контенту, який здатний зашкодити фізичному, психічному чи моральному розвитку

---

¹ Рамкове рішення Ради 2008/913/ЈНА від 28 листопада 2008 р. щодо боротьби з певними формами та проявами расизму та ксенофобії за допомогою кримінального права (Офіційний журнал, № L 328, 6.12.2008, с. 55).

² Директива (ЄС) 2017/541 Європейського Парламенту та Ради від 15 березня 2017 р. про боротьбу з тероризмом і на заміну Рамкового рішення Ради 2002/475/ЈНА та про внесення змін до Рішення Ради 2005/671/ЈНА (Офіційний журнал, № L 88, 31.3.2017, с. 6).

неповнолітніх, але не є кримінальним правопорушенням, слід застосовувати найсуворіші заходи, такі як шифрування та дієвий батьківський контроль, без обмеження вжиттю Державами-учасницями більш суворих заходів.

- (21) Регламент (ЄС) № 2016/679 Європейського парламенту та Ради¹ визнає, що діти заслуговують на особливий захист щодо обробки їхніх персональних даних. Встановлення провайдерами медіапослуг механізмів захисту дітей неминуче приводить до обробки персональних даних неповнолітніх. Зважаючи на те, що такі механізми спрямовані на захист дітей, персональні дані неповнолітніх, оброблені в рамках технічних заходів із захисту дітей, не мають використовуватися в комерційних цілях.
- (22) Забезпечення доступності аудіовізуального контенту є одною з основних вимог в рамках зобов'язань, взятих відповідно до Конвенції ООН про права осіб з інвалідністю. У рамках Директиви 2010/13/ЄС термін «особи з інвалідністю» має тлумачитися в світлі характеру послуг, що охоплює ця Директива, а саме аудіовізуальних медіапослуг. Право людей з інвалідністю та літніх людей на участь та інтеграцію в соціальне й культурне життя ЄС пов'язане з наданням доступних аудіовізуальних медіапослуг. Тому Держави-учасниці мають без зайвого зволікання забезпечувати, щоб провайдери медіапослуг в їхніх юрисдикціях активно прагнули зробити контент доступним для осіб з інвалідністю, особливо з вадами зору або слуху. Вимоги до доступності мають задовольнятися через поступовий і безперервний процес, зважаючи на практичні та неминучі обмеження, здатні перешкодити повній доступності, наприклад, програм та заходів, що транслюються в реальному часі. Щоби бути в змозі вимірювати прогрес провайдерів медіапослуг у поступовому полегшенні доступу своїх послуг для людей з вадами зору або слуху, Державам-учасницям слід передбачити надання регулярних звітів від провайдерів медіапослуг, зареєстрованих на їхній території.
- (23) Засоби досягнення доступності аудіовізуальних медіапослуг згідно з Директивою 2010/13/ЄС мають, серед іншого, включати в себе жестову мову, субтитри для глухих і людей зі слабким слухом, озвучені субтитри та звуковий опис. Однак ця Директива не охоплює як характеристики та сервіси надання доступу до аудіовізуальних послуг, так і характеристики доступності електронних програм передач (ЕПП). Таким чином, ця Директива застосовується без шкоди для законодавства ЄС, спрямованого на гармонізацію доступності сервісів із надання доступу до аудіовізуальних медіапослуг, зокрема вебсайтів, онлайн-ових аплікацій і ЕПП, або надання інформації про доступність і в доступних форматах.
- (24) У деяких випадках надання екстреної інформації у формі, доступній для осіб з інвалідністю, може виявитися неможливим. Проте такі виняткові випадки не мають перешкоджати поширенню екстреної інформації через аудіовізуальні медіапослуги.

---

¹ Регламент (ЄС) 2016/679 Європейського парламенту та Ради про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних і про вільний рух таких даних, та про скасування Директиви 95/46/ЄС (Загальний регламент про захист даних) (Офіційний журнал, № L 119, 4.5.2016, с. 1).

- (25) Директива 2010/13/ЄС не перешкоджає здатності Держав-учасниць накладати зобов'язання з метою забезпечити належну видимість для контенту, що становить загальний інтерес, відповідно до встановлених завдань із підтримки загальних інтересів, наприклад плюралізму ЗМІ, свободи слова та культурного розмаїття. Такі зобов'язання слід накладати, тільки якщо вони потрібні в досягненні завдань, чітко визначених Державами-учасницями відповідно до законодавства ЄС, із забезпечення суспільних інтересів. Якщо Держави-учасниці вирішать запровадити норми щодо належної помітності, їм слід накладати на підприємства лише пропорційні зобов'язання, зважаючи на виправдані міркування у сфері державної політики.
- (26) З метою захисту редакційної відповідальності провайдерів медіапослуг та аудіовізуального ланцюжка прирощення вартості, дуже важливо мати можливість гарантувати професійну доброчесність програм та аудіовізуальних медіапослуг, що надаються провайдерами медіапослуг. Програми та аудіовізуальні медіапослуги не слід транслювати у стислій формі, вносити до них зміни, переривати їх або накладати поверх них оверлеї з комерційними цілями без прямої згоди провайдера медіапослуг. Державам-учасницям слід забезпечувати, щоби згоди провайдера медіапослуг не потребували лише оверлеї, ініційовані або дозволені одержувачем послуги виключно задля приватного користування, зокрема оверлеї, які є результатом надання послуг щодо індивідуальної комунікації. Не слід перекривати елементи управління будь-якого інтерфейсу користувача, потрібного для роботи пристрою або навігації по програмі, наприклад, панелі регулювання гучності, функції пошуку, навігаційні меню або списки каналів. Не слід перекривати й допустимі оверлеї, наприклад, попереджувальну інформацію, інформацію, що становить суспільний інтерес, субтитри або оверлеї комерційних повідомлень, джерелом яких є провайдер медіапослуг. Без шкоди положенням пункту 3 статті 3 Регламенту (ЄС) 2015/2120 Європейського парламенту та Ради,¹ також не мають охоплюватися методи стиснення даних, що зменшують розмір файлу даних, та інші методи адаптації послуги до засобів поширення, наприклад, роздільна здатність і кодування, які не вносять змін до вмісту. Заходів із захисту професійної доброчесності програм та аудіовізуальних медіапослуг слід вживати, тільки якщо вони потрібні в досягненні завдань, чітко визначених Державами-учасницями відповідно до законодавства ЄС, із забезпечення загальних інтересів. Такі заходи мають накладати на підприємства пропорційні зобов'язання, з огляду на виправдані міркування у сфері державної політики.
- (27) За винятком спонсорства та продакт плейсменту (product placement), аудіовізуальних комерційних повідомлень про алкогольні напої в аудіовізуальних медіапослугах за запитом мають відповідати закріпленим Директивою 2010/13/ЄС критеріям, що застосовуються до телевізійної реклами та телепродажу алкогольних напоїв. Детальніші критерії, що застосовуються до

---

¹ Регламент (ЄС) 2015/2120 Європейського Парламенту та Ради від 25 листопада 2015 р., що встановлює заходи стосовно відкритого доступу до Інтернету та вносить зміни до Директиви 2002/22/ЄС про універсальні послуги та права користувачів стосовно електронних мереж зв'язку і послуг та Регламенту (ЄС) 531/2012 про роумінг в загальнодоступних мережах мобільного зв'язку в межах ЄС (Офіційний журнал, № L 310, 26.11.2015, с. 1).

телевізійної реклами та телепродажу алкогольних напоїв, обмежуються рекламними вставками, які за своєю природою відокремлені від програми та, таким чином, виключають інші комерційні повідомлення, що пов'язані з програмою або становлять її невіддільну частину, наприклад, спонсорство та продакт плейсмент (product placement). Відповідно, ці критерії не слід застосовувати до спонсорства та продакт плейсменту (product placement) в аудіовізуальних медіапослугах за запитом.

- (28) На національному та міжнародному рівнях існують деякі широко визнані дієтологічні рекомендації, наприклад, рекомендовані Європейським регіональним бюро Всесвітньої організації охорони здоров'я набори поживних речовин для того, щоб диференціювати продукти на основі їхнього поживного складу в рамках орієнтованої на дітей телевізійної реклами харчових продуктів. Держави-учасниці слід заохочувати до забезпечення ефективного застосування само- й співрегулювання, у тому числі через кодекси етики, аби підвищити захищеність дітей від аудіовізуальних комерційних повідомлень про харчові продукти та напої, які мають високий вміст солі, цукрів, жиру, насичених жирів, трансжирних кислот або іншим чином не відповідають таким національним чи міжнародним дієтологічним стандартам.
- (29) Аналогічним чином, Держави-учасниці слід заохочувати до забезпечення того, аби само- й співрегуляторні кодекси поведінки застосовувалися з метою дієвого захисту дітей і неповнолітніх від аудіовізуальних комерційних повідомлень про алкогольні напої. На рівні ЄС і на національному рівні існують певні само- або співрегуляторні системи з метою забезпечити відповідальне ставлення до реклами алкогольних напоїв, у тому числі в аудіовізуальних комерційних повідомленнях. Ці системи варто заохочувати і надалі, особливо якщо вони спрямовані на те, щоб аудіовізуальні комерційні повідомлення про алкогольні напої супроводжувалися рекомендаціями стосовно помірною вживання алкоголю.
- (30) Важливо, щоб неповнолітні були надійно захищені від впливу аудіовізуальних комерційних повідомлень, пов'язаних із рекламуванням азартних ігор. У цьому контексті, на рівні ЄС і на національному рівні існують певні само- або співрегуляторні системи, покликані забезпечити відповідальне ставлення до рекламування азартних ігор, у тому числі в аудіовізуальних комерційних повідомленнях.
- (31) З метою усунення бар'єрів на шляху вільного обігу транскордонних послуг у межах ЄС потрібно забезпечувати ефективність само- і співрегуляторних заходів, спрямованих, зокрема, на захист прав споживачів або громадського здоров'я.
- (32) Ринок телевізійного мовлення змінився, і, таким чином, існує потреба в більшій гнучкості стосовно аудіовізуальних комерційних повідомлень, особливо кількісних правил щодо лінійних аудіовізуальних медіапослуг і продакт плейсменту (product placement). Виникнення нових послуг, зокрема безрекламних, створило ширший вибір для глядачів, які можуть легко перемикатися на альтернативи.
- (33) Лібералізація продакт плейсменту (product placement) не принесла цій формі аудіовізуальних комерційних повідомлень очікуваного поширення. Зокрема,

загальна заборона прихованої реклами (product placement), за деякими винятками, не створила правової визначеності для провайдерів медіапослуг. Таким чином, продакт плейсмент (product placement) слід дозволити в усіх аудіовізуальних медіапослугах і послугах платформ спільного доступу до відео, крім окремих винятків.

- (34) Продакт плейсмент (product placement) не слід допускати у програмах новин та поточних подій, у програмах для споживачів, релігійних програмах і дитячих програмах. Зокрема, факти свідчать про те, що прихована реклама (product placement) і вбудована реклама здатні негативно впливати на поведінку дітей, оскільки діти часто не в змозі розпізнати комерційний контент. Отже, існує потреба в подальшій забороні прихованої реклами (product placement) в дитячих програмах. Програми для споживачів – це програми, що надають поради глядачам або містять рекомендації щодо товарів і послуг. Дозвіл на приховану рекламу (product placement) у таких програмах розмиває межу між рекламою та редакційним контентом для глядачів, які розраховують на правдивий і чесний аналіз товарів або послуг у таких програмах.
- (35) Провайдерам аудіовізуальних медіапослуг за запитом (on-demand AVMS) слід сприяти виробництву та поширенню європейських творів, забезпечуючи європейським творам мінімально необхідну частку в своєму каталозі та достатню помітність. Слід заохочувати позначення в метаданих аудіовізуального контенту, який належить до європейських творів, аби такі метадані були доступні провайдерам медіапослуг. Помітність означає поширення європейських творів через полегшення доступу до них. Помітність може забезпечуватися різними засобами, зокрема окремим розділом для європейських творів, доступним на домашній сторінці послуги, можливістю пошуку європейських творів через інструменти пошуку, доступні в рамках такої послуги, використанням європейських творів у кампаніях, що проводить така послуга, або наявністю мінімального відсотка європейських творів, які рекламуються в каталозі цієї послуги, наприклад, через використання банерів чи аналогічних інструментів.
- (36) Аби забезпечити належний рівень інвестицій в європейську продукцію, Держави-учасниці мають бути в змозі накладати фінансові зобов'язання на провайдерів медіапослуг на своїй території. Ці зобов'язання можуть набувати форми прямих внесків у виробництво європейських творів і придбання прав на них. Держави-учасниці також могли б стягувати збори до окремого фонду з доходів від аудіовізуальних медіапослуг, наданих на їхніх територіях і зорієнтованих на такі території. Ця Директива уточнює, що, з огляду на прямий зв'язок між фінансовими зобов'язаннями та відмінностями в культурній політиці Держав-учасниць, окремим Державам-учасницям також дозволяється накладати такі фінансові зобов'язання на зареєстрованих в іншій Державі-учасниці провайдерів медіапослуг, у разі, якщо вони орієнтовані на їхні території. У цьому разі фінансові зобов'язання слід розраховувати, виходячи виключно з суми доходів, отриманих від аудиторії в Державі-учасниці, на територію якої орієнтована діяльність провайдера. Провайдерам медіапослуг, зобов'язаним здійснювати внески до програми фінансування кіногалузі у Державі-учасниці, на територію якої орієнтована діяльність провайдера, слід

надати, без будь-якої дискримінації, можливість користуватися, навіть за відсутності представництва у такій Державі-учасниці, допомогою, передбаченою для провайдерів медіапослуг відповідними програмами фінансування кіногалузі.

- (37) На сьогодні мовники вкладають більше коштів в європейські аудіовізуальні твори, ніж провайдери аудіовізуальних медіапослуг за запитом (on-demand AVMS). Отже, якщо Держава-учасниця, на територію якої орієнтована діяльність провайдера, вирішить накласти фінансове зобов'язання на організацію мовлення, що перебуває під юрисдикцією іншої Держави-учасниці, то прямі внески на виробництво та придбання прав на європейські твори, включно зі спільним виробництвом, здійснені цією організацією мовлення, варто брати до розрахунку, також зважаючи на принцип пропорційності. Це не перешкоджає компетенції Держав-учасниць встановлювати, відповідно до своєї культурної політики та з огляду на сумісність із нормами надання державної допомоги, розмір фінансових внесків, що мають сплачувати провайдери медіапослуг під їхньою юрисдикцією.
- (38) Держава-учасниця, оцінюючи в кожному окремому випадку, чи зареєстрована в іншій Державі-учасниці аудіовізуальна медіапослуга за запитом (on-demand AVMS) є орієнтованою на аудиторію на її території має керуватися такими показниками, як конкретна націленість реклами чи інших рекламних акцій на споживачів, розташованих на її території, основна мова послуги або наявність контенту чи комерційних повідомлень, конкретно орієнтованих на аудиторію Держави-учасниці, де здійснюється прийом.
- (39) Якщо Держава-учасниця встановлює фінансові внески для провайдерів медіапослуг, такі внески мають забезпечувати відповідне просування європейської продукції, водночас уникаючи ризиків подвійного стягнення коштів з провайдерів медіапослуг. З цього погляду, якщо Держава-учасниця, де зареєстрований провайдер медіапослуг, встановлює такий фінансовий внесок, то їй слід брати до уваги всі фінансові внески, накладені Державами-учасницями на територію яких орієнтована діяльність провайдера.
- (40) З метою забезпечення того, щоб зобов'язання з просування європейських творів не підривали розвиток ринку і дозволяли вихід на ринок новим гравцям, не слід поширювати ці вимоги на провайдерів із незначною присутністю на ринку. Це особливо стосується провайдерів із низьким оборотом і нечисленною аудиторією. Нечисленність аудиторії може визначатися, наприклад, виходячи з часу перегляду або обсягу продажів, залежно від характеру послуги, тоді як визначення невисокий обороту (low turnover) має зважати на різні розміри аудіовізуальних ринків у Державах-учасницях. Встановлення цих вимог також може виявитися недоречним у випадках, де, з огляду на характер або тематику аудіовізуальних медіапослуг, вони будуть нездійснюваними чи невиправданими.
- (41) Важливо, щоб мовники мали більшу гнучкість і були в змозі вирішувати, коли саме розміщувати рекламу з метою максимального підвищення попиту з боку рекламодавців і потоку глядачів. Однак треба також підтримувати достатній рівень захисту прав споживачів, оскільки така гнучкість може призвести до

надмірного обсягу реклами в прайм-тайм. Таким чином, з 06:00 до 18:00 і з 18:00 до 24:00 слід застосовувати особливі обмеження.

- (42) Нейтральні кадри (neutral frames) відокремлюють редакційний контент від вставок телевізійної реклами або телепродажу, а також відокремлюють індивідуальні вставки. Вони дозволяють глядачеві чітко розрізнити, коли закінчується аудіовізуальний контент одного типу і починається контент іншого типу. Варто зазначити, що нейтральні кадри не входять до кількісного обмеження, встановленого для телевізійної реклами. Це потрібно для того, щоби час, використаний нейтральними кадрами, не впливав на час, який використовується на рекламу, а також задля уникнення негативного впливу на надходження від реклами.
- (43) Час, виділений на трансляцію організацією мовлення оголошень про власні програми та супутню продукцію, що безпосередньо походить від таких програм, або на оголошення соціальної реклами та благодійні звернення, що передаються безкоштовно, за винятком витрат на передачу таких звернень, не слід включати до максимального добового часу трансляції, який може виділятися на телевізійну рекламу і телепродажів. До того ж, багато організацій мовлення входять до складу більших груп мовників і передають оголошення не лише щодо власних програм й супутніх продуктів, що безпосередньо походять від цих програм, а також стосовно програм та аудіовізуальних медіапослуг інших суб'єктів, які входять до складу тієї ж групи мовників. Час трансляції, виділений на такі оголошення, також не слід включати до максимального часу трансляції, який може виділятися на телевізійну рекламу і телепродажів.
- (44) Провайдери платформ спільного доступу до відео, на яких поширюється дія Директиви 2010/13/ЄС, надають послуги інформаційного суспільства в значенні, встановленому Директивою 2000/31/ЄС Європейського парламенту та Ради.¹ На цих провайдерів, якщо вони зареєстровані в Державі-учасниці, відповідно поширюються норми щодо внутрішнього ринку, встановлені зазначеною Директивою. Було б доцільно забезпечити, аби ті ж самі норми застосовувалися також до провайдерів платформ спільного доступу до відео, не зареєстрованих у Державі-учасниці, задля підтримки ефективності заходів щодо захисту неповнолітніх і широкої громадськості, встановлених Директивою 2010/13/ЄС, а також задля створення однакових правил гри, якщо в таких провайдерів є материнське чи дочірнє підприємство, зареєстроване в Державі-учасниці, або якщо такі провайдери входять до складу групи компаній, а інше підприємство з цієї групи зареєстроване в Державі-учасниці. Тому визначення, встановлені Директивою 2010/13/ЄС, мають будуватися на принципах і забезпечувати неможливість підприємства вийти з-під сфери дії цієї Директиви через створення багаторівневої структури групи підприємств, зареєстрованих всередині або за межами ЄС. Комісію слід інформувати про провайдерів, що перебувають під юрисдикцією кожної Держави-учасниці, відповідно до норм про реєстрацію підприємств, встановлених Директивами 2000/31/ЄС і 2010/13/ЄС.

---

¹ Директива 2000/31/ЄС Європейського парламенту і Ради від 8 червня 2000 р. про деякі правові аспекти інформаційних послуг, зокрема, електронної комерції, на внутрішньому ринку (Офіційний журнал, № L 178, 17.7.2000, с. 1).

- (45) Виникають нові проблеми, зокрема пов'язані з платформами спільного доступу до відео, на яких користувачі, особливо неповнолітні, дедалі активніше споживають аудіовізуальний контент. У цьому контексті, шкідливий контент і мова ворожнечі, що поширюються послугами платформ спільного доступу до відео, дедалі частіше викликають занепокоєння. З метою захисту неповнолітніх і широкої громадськості від такого контенту, слід запровадити пропорційні норми з цих питань.
- (46) Комерційні повідомлення в послугах платформ спільного доступу до відео вже регламентуються Директивою 2005/29/ЄС Європейського Парламенту і Ради,¹ яка забороняє недобросовісну комерційну практику на споживчому ринку, зокрема оманливу та агресивну практику, що спостерігається в послугах інформаційного суспільства. Що ж стосується комерційних повідомлень про тютюнову та супутню продукцію на платформах спільного доступу до відео, то чинні заборони, встановлені Директивою 2003/33/ЄС Європейського Парламенту і Ради,² а також заборони, застосовні до комерційних повідомлень про електронні сигарети та заправні контейнери відповідно до Директиви 2014/40/ЄС Європейського парламенту і Ради,³ забезпечують достатній захист споживачів від тютюнової та супутньої продукції. Оскільки користувачі дедалі частіше покладаються на послуги платформ спільного доступу до відео, щоб отримувати доступ до аудіовізуального контенту, потрібно забезпечувати достатній рівень захисту прав споживачів, належною мірою узгоджуючи норми щодо аудіовізуальних комерційних повідомлень для усіх провайдерів. Тому важливо, щоб аудіовізуальні комерційні повідомлення на платформах спільного доступу до відео чітко ідентифікувалися та дотримувалися встановлених мінімальних вимог до якості.
- (47) Значна частка контенту, доступного через послуги платформ спільного доступу до відео, перебуває поза редакційною відповідальністю провайдера платформи спільного доступу до відео. Однак організацію контенту, тобто програм, відео, створених користувачами та аудіовізуальних комерційних повідомлень, як правило, визначають ці провайдери, зокрема з використанням засобів автоматизації або алгоритмів. Отже, цим провайдерам слід вжити належних заходів, щоб захистити неповнолітніх від контенту, здатного завдати шкоди їхньому фізичному, психічному або моральному розвитку. Від них також слід вимагати вжиття належних заходів із захисту широкої громадськості від контенту, що містить підбурювання до насильства або ненависті, спрямоване

---

¹ Директива 2005/29/ЄС Європейського парламенту та Ради від 11 травня 2005 р. про несправедливі торговельні практики бізнесу для споживача на внутрішньому ринку та внесення змін до Директиви Ради 84/450/ЄЕС, Директив 97/7/ЄС, 98/27/ЄС та 2002/65/ЄС Європейського Парламенту та Ради, а також до Регламенту (ЄС) 2006/2004 Європейського Парламенту та Ради («Директива щодо несправедливих торговельних практик») (Офіційний журнал, № L 149, 11.6.2005, с. 22).

² Директива 2003/33/ЄС Європейського парламенту та Ради від 26 травня 2003 р. про наближення законодавчих, нормативно-правових та адміністративних актів Держав-учасниць щодо реклами та спонсорства тютюнових виробів (Офіційний журнал, № L 152, 20.6.2003, с. 16).

³ Директива 2014/40/ЄС Європейського парламенту та Ради від 3 квітня 2014 р. про наближення законодавчих, нормативно-правових та адміністративних актів Держав-учасниць щодо виробництва, форми випуску та продажу тютюнових і супутніх виробів і скасування Директиви 2001/37/ЄС (Офіційний вісник, № L 127, 29.4.2014, с. 1).

проти групи осіб або членів такої групи за будь-якою ознакою, наведеною в статті 21 Хартії основних прав Європейського Союзу (далі – «Хартія»), або поширення якого становить кримінальне правопорушення відповідно до законодавства ЄС.

- (48) З огляду на характер причетності провайдерів до контенту, доступного через послуги платформ спільного доступу до відео, ці належні заходи із захисту неповнолітніх і широкої громадськості мають стосуватися організації контенту, а не контенту безпосередньо. Таким чином, вимоги щодо цього, встановлені Директивою 2010/13/ЄС, слід застосовувати без шкоди положенням статей 12-14 Директиви 2000/31/ЄС, яка передбачає звільнення від відповідальності за протиправну інформацію, що передається, або автоматично, як проміжний захід й тимчасово зберігається, або зберігається деякими провайдерами послуг інформаційного суспільства. Під час надання послуг, передбачених статтями 12-14 Директиви 2000/31/ЄС, ці вимоги також слід застосовувати без шкоди положенням статті 15 зазначеної Директиви, яка унеможлиблює накладення на таких провайдерів загальних зобов'язань з моніторингу цієї інформації та здійснювати активний пошук фактів або обставин, що вказують на протиправну діяльність. Це, однак, не стосується зобов'язань здійснювати моніторинг в окремих випадках і, зокрема, не впливає на накази національних органів влади, видані відповідно до національного законодавства.
- (49) До імплементації належних заходів, передбачених Директивою 2010/13/ЄС, слід якомога активніше залучати провайдерів платформ спільного доступу до відео. Відповідно, слід заохочувати співрегулювання. Для провайдерів платформ спільного доступу до відео має зберігатися й можливість застосовувати на добровільній основі суворіші заходи відповідно до законодавства ЄС, водночас поважаючи свободу вираження поглядів та інформації, а також плюралізм ЗМІ.
- (50) Право на ефективний засіб правового захисту та право на справедливий судовий розгляд є фундаментальними правами, закріпленими статтею 47 Хартії. Положення Директиви 2010/13/ЄС не слід, таким чином, витлумачувати так, аби унеможливити здійснення сторонами свого права на доступ до судової системи.
- (51) При вживанні, відповідно до Директиви 2010/13/ЄС, належних заходів із метою захисту неповнолітніх від шкідливого контенту, а широкої громадськості – від контенту, що містить підбурювання до насильства, ненависті та тероризму, має ретельно забезпечуватися баланс відповідних фундаментальних прав, закріплених у Хартії. Це також, залежно від обставин, стосується права на повагу до приватного та сімейного життя і захисту персональних даних, свободи вираження поглядів та інформації, свободи підприємництва, заборони дискримінації та прав дитини.
- (52) Контактний комітет ставить за мету сприяння ефективній імплементації Директиви 2010/13/ЄС, і до нього слід регулярно звертатися щодо всіх практичних проблем, які виникають у процесі її застосування. Робота Контактного комітету не має обмежуватися наявними питаннями аудіовізуальної політики, але й повинна охоплювати поточні події, що відбуваються в цьому секторі. Він складається з представників відповідних

національних органів Держав-учасниць. Призначаючи своїх представників, Державам-учасницям слід заохочувати дотримання гендерної рівності у складі Контактного комітету.

- (53) Державам-учасницям слід гарантувати юридичну відокремленість від урядів своїх національних регуляторних відомств чи органів. Однак це не має перешкоджати Державам-учасницям у здійсненні нагляду відповідно до національного конституційного права. Національні регуляторні установи чи органи слід вважати такими, що досягли належного ступеня незалежності, якщо ці установи чи органи, включно з тими, що засновані як державні, функціонально та фактично незалежні від своїх відповідних урядів і всіх інших державних чи приватних органів. Це є ключовим для забезпечення неупередженості рішень, що ухвалюються національною регуляторною установою чи органом. Вимога щодо незалежності не має перешкоджати можливості Держав-учасниць створювати регуляторні органи, що здійснюють нагляд за різними секторами, наприклад, аудіовізуальним і телекомунікаційним секторами. Національним регуляторним установам та органам слід надати повноваження зі здійснення функцій контролю та забезпечити ресурси, потрібні для виконання своїх завдань, особливо щодо персоналу, експертизи та фінансових ресурсів. Діяльність національних регуляторних установ та органів, створених відповідно до Директиви 2010/13/ЄС, має забезпечувати дотримання цілей плюралізму ЗМІ, культурного розмаїття, захисту прав споживачів, належного функціонування внутрішнього ринку та сприяння добросовісній конкуренції.
- (54) Оскільки одним із завдань аудіовізуальних медіапослуг є слугування інтересам громадян і формування громадської думки, дуже важливо, щоб такі послуги були в змозі інформувати громадян і суспільство якомога повніше та на найвищому рівні розмаїття. Цієї мети можна досягти лише тоді, коли редакційні рішення залишатимуться вільними від будь-якого державного втручання або впливу національних регуляторних установ чи органів, який виходитиме за межі простої імплементації закону та не слугуватиме захисту гарантованого права, яке має бути захищене незалежно від тієї чи іншої думки.
- (55) На національному рівні мають існувати ефективні механізми оскарження. Відповідний апеляційний орган має бути незалежним від сторін, залучених до процесу. Таким органом може бути суд. Порядок оскарження не має шкодити розподілу компетенцій у рамках національних судових систем.
- (56) З метою забезпечення узгодженого застосування нормативної бази ЄС щодо аудіовізуальних медіапослуг серед усіх Держав-учасниць, Комісія своїм рішенням від 3 лютого 2014 року¹ заснувала ERGA. Роль ERGA полягає в наданні Комісії в її роботі технічної експертизи з метою забезпечення узгодженої імплементації Директиви 2010/13/ЄС в усіх Державах-учасницях, а також сприянні співробітництву між національними регуляторними установами чи органами, та між національними регуляторними установами чи органами і Комісією.

---

¹ Остаточне рішення Комісії С(2014) 462 від 3 лютого 2014 р. про створення Європейської групи з регулювання аудіовізуальних медіапослуг.

- (57) ERGA зробила позитивний внесок на шляху до запровадження узгодженої регуляторної практики й на високому рівні надавала Комісії консультації з питань імплементації. Це свідчить про потребу в офіційному визнанні та зміцненні її ролі Директивою 2010/13/ЄС. Відповідно, ERGA має бути заснована цією Директивою.
- (58) Комісія має бути в змозі звертатися до ERGA з будь-яких питань, що стосуються аудіовізуальних медіапослуг і платформ спільного доступу до відео. ERGA слід допомагати Комісії, надаючи свою технічну експертизу, досвід і консультації та сприяючи обміну найкращими практиками, у тому числі щодо само- і співрегуляторних кодексів етики. Зокрема, Комісії слід звертатися до ERGA з питань застосування Директиви 2010/13/ЄС із метою сприяння її конвергентній імплементації. На запит Комісії, ERGA має надавати висновки незобов'язального характеру щодо юрисдикції, заходів, що передбачають відступ від свободи прийому, а також заходів, спрямованих на обхід юрисдикції. ERGA також має бути уповноваженою надавати технічні поради з усіх регуляторних питань, пов'язаних із регулюванням аудіовізуальних медіапослуг, у тому числі у сфері мови ворожнечі та захисту неповнолітніх, а також щодо змісту аудіовізуальних комерційних повідомлень про продукти з високим вмістом жиру, солі чи натрію і цукрів.
- (59) «Медіаграмотність» означає навички, знання та уміння, які дозволяють громадянам ефективно й безпечно користуватися засобами масової інформації. Громадянам, щоб бути в змозі отримувати доступ до інформації, та використовувати, критично оцінювати та створювати медіа-контент відповідальним і безпечним способом, потрібно володіти просунутими навичками медіаграмотності. Медіаграмотність не має обмежуватися вивченням інструментів і технологій, а повинна бути спрямованою на формування у громадян навичок критичного мислення, потрібних для здійснення судження, аналізу складних реалій і виявлення різниці між судженням та фактом. Тому треба, щоби провайдери медіапослуг та провайдери платформ спільного доступу до відео, у співпраці з усіма відповідними зацікавленими сторонами, сприяли розвитку медіаграмотності серед усіх верств суспільства, громадян різного віку та усіх ЗМІ, а також пильно слідували за станом справ у цій сфері.
- (60) Директива 2010/13/ЄС не перешкоджає зобов'язанню Держав-учасниць поважати та захищати людську гідність. Вона поважає фундаментальні права та дотримується принципів, визнаних у тому числі Хартією. Зокрема, Директива 2010/13/ЄС прагне забезпечити повну повагу до права на свободу вираження поглядів, свободу підприємництва, права на судовий розгляд, а також сприяти реалізації прав дитини, закріплених у Хартії.
- (61) Будь-який захід, вжитий Державами-учасницями згідно з Директивою 2010/13/ЄС, має бути спрямований на забезпечення свободи вираження поглядів та інформації, плюралізму ЗМІ, а також культурного й мовного розмаїття відповідно до Конвенції ЮНЕСКО про охорону та заохочення розмаїття форм культурного самовираження.

- (62) Право на доступ до політичних програм новин має винятково важливе значення в захисті фундаментальної свободи отримувати інформацію і гарантуванні того, що інтереси глядачів у ЄС повністю і належно захищені. З огляду на дедалі більшу важливість аудіовізуальних медіапослуг для суспільства й демократії, трансляції політичних новин, наскільки це можливо й не перешкоджає нормам авторського права, слід зробити в ЄС доступними незалежно від кордонів.
- (63) Директива 2010/13/ЄС не стосується норм міжнародного приватного права, зокрема норм, що регламентують юрисдикції судів, і права, застосовного до договірних і позадоговірних зобов'язань.
- (64) Згідно зі Спільною політичною декларацією Держав-учасниць і Комісії щодо пояснювальних документів від 28 вересня 2011 року,¹ Держави-учасниці зобов'язалися супроводжувати, в обґрунтованих випадках, повідомлення про свої заходи транспонування одним або кількома документами, що пояснюють взаємозв'язок між компонентами директиви та відповідними частинами національних документів про транспонування. Що стосується цієї Директиви, законодавець вважає передачу таких документів виправданою.
- (65) До Директиви 2010/13/ЄС, таким чином, слід внести відповідні зміни,
УХВАЛИЛИ ЦЮ ДИРЕКТИВУ:

---

¹ Офіційний журнал, № С 369, 17.12.2011, с. 14.

Стаття 1

Внести до Директиви 2010/13/ЄС такі зміни:

(1) внести такі зміни до параграфа 1 статті 1:

(a) пункт (a) замінити таким текстом:

«(a) “аудіовізуальна медіапослуга” (audiovisual media service; AVMS) означає:

(i) послугу, визначену статтями 56 і 57 Угоди про функціонування Європейського Союзу, де основним призначенням послуги або її віддільної частини є надання широкій громадськості, під редакційною відповідальністю провайдера медіапослуги (MS provider), програм з метою інформування, розважання або просвіти через електронні комунікаційні мережі у значенні, встановленому пунктом (a) статті 2 Директиви 2002/21/ЄС; під такою аудіовізуальною медіапослугою (AVMS) мається на увазі або телевізійне мовлення згідно з визначенням, наведеним у пункті (e) цього параграфа, або аудіовізуальна медіапослуга за запитом (AVMS on demand) згідно з визначенням, наведеним у пункті (g) цього параграфа;

(ii) аудіовізуальне комерційне повідомлення;»;

(b) додати такий підпункт:

«(aa) “послуга платформи спільного доступу до відео” (video-sharing platform service; VSPS) означає послугу, визначену статтями 56 і 57 Угоди про функціонування Європейського Союзу, де основним призначенням послуги або її віддільної частини, або основним функціональним призначенням такої послуги є надання широкій громадськості програм і (або) користувацьких відео, за які провайдер платформи спільного доступу до відео (VSP provider) не несе редакційної відповідальності, з метою інформування, розважання або просвіти через електронні комунікаційні мережі у значенні, встановленому пунктом (a) статті 2 Директиви 2002/21/ЄС, причому організація таких програм та/або відео визначається провайдером платформи спільного доступу до відео (VSP provider), зокрема з використанням засобів автоматизації або алгоритмів, у тому числі через показ, призначення тегів і встановлення послідовності.»;

(c) пункт (b) замінити підпунктом такого змісту:

«(b) “програма” означає набір рухомих зображень зі звуковим супроводом чи без нього, що становить окремий елемент, незалежно від тривалості, у розкладі або каталозі, встановленому провайдером медіапослуги (MS provider), і включає до себе повнометражні фільми, відеокліпи, спортивні заходи, сітками,

документальні фільми, дитячі програми та оригінальні драматичні твори;»;

(d) додати такі підпункти:

«(ba) “користувацьке відео” (user-generated video) означає набір рухомих зображень зі звуковим супроводом чи без нього, що становить окремий елемент, незалежно від тривалості, створений користувачем і завантажений на платформу спільного доступу до відео (VSP provider) цим або іншим користувачем;

(bb) “редакційне рішення” означає рішення, яке ухвалюється на регулярній основі з метою здійснення редакційних обов’язків і пов’язане з повсякденною діяльністю аудіовізуальної медіапослуги;»;

(e) додати такий підпункт:

«(da) “провайдер платформи спільного доступу до відео” (video-sharing platform provider; VSP provider) означає фізичну чи юридичну особу, яка надає послугу платформи спільного доступу до відео;»;

(f) пункт (h) замінити таким текстом:

«(h) “аудіовізуальне комерційне повідомлення” означає зображення зі звуковим супроводом чи без нього, які призначені рекламувати, прямо чи опосередковано, товари, послуги або імідж фізичної чи юридичної особи, що здійснює господарську діяльність; такі зображення супроводжують або містяться в програмі чи користувацькому відео за плату, або за аналогічну винагороду, або з метою самореклами. Форми аудіовізуальних комерційних повідомлень включають до себе, серед іншого, телевізійну рекламу, спонсорство, телепродаж і продакт-плейсмент;»;

(g) пункт (k) замінити таким текстом:

«(k) “спонсорство” означає будь-який внесок, здійснений державними чи приватними підприємствами або фізичними особами, які не беруть участі в наданні аудіовізуальних медіапослуг (AVMS), або послуг платформи спільного доступу до відео (VSPS), або у виробництві аудіовізуальних творів, на фінансування аудіовізуальних медіапослуг, послуг платформи спільного доступу до відео, користувацьких відео або програм з метою просування свого імені, торгового знака, іміджу, діяльності чи продукції;»;

(h) пункт (m) замінити таким текстом:

«(m) “продакт-плейсмент” означає будь-яку форму аудіовізуального комерційного повідомлення, до якого включені або в якому міститься посилання на продукцію, послугу або їхній торговий знак задля розміщення їхнього зображення в програмі або створеному користувачем відео за плату чи аналогічну винагороду;»;

(2) заголовок глави II замінити таким текстом:

«ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ЩОДО АУДІОВІЗУАЛЬНИХ МЕДІАПОСЛУГ»;

(3) до статті 2 внести такі зміни:

(a) у параграфі 3 пункт (b) замінити таким текстом:

«(b) якщо провайдер аудіовізуальної медіапослуги (AVMS provider) має головний офіс в одній Державі-учасниці, а редакційні рішення щодо аудіовізуальної медіапослуги (AVMS) ухвалюють в іншій Державі-учасниці, такий провайдер медіапослуги (MS provider) вважається зареєстрованим у Державі-учасниці, де активно працює значна частина його робочої сили, залучена до діяльності з надання пов'язаної з програмою аудіовізуальної медіапослуги (AVMS). Якщо значна частина робочої сили, залученої до діяльності з надання пов'язаної з програмою аудіовізуальної медіапослуги (AVMS), активно працює в кожній із цих Держав-учасниць, провайдер медіапослуги (MS provider) вважається зареєстрованим у Державі-учасниці, де розташований його головний офіс. Якщо значна частина робочої сили, залученої до діяльності з надання пов'язаної з програмою аудіовізуальної медіапослуги (AVMS), не працює активно в жодній із цих Держав-учасниць, провайдер медіапослуги (MS provider) вважається зареєстрованим у Державі-учасниці, де він вперше розпочав свою діяльність згідно з законодавством цієї Держави-учасниці, за умови підтримки ним стабільного та дієвого зв'язку з економікою такої Держави-учасниці;»;

(b) додати такі параграфи:

«5a. Держави-учасниці забезпечують інформування провайдерами медіапослуг (MS provider) компетентних національних регуляторних відомств та органів про будь-які зміни, що можуть вплинути на визначення юрисдикції відповідно до параграфів 2, 3 і 4.

5b. Держави-учасниці складають і підтримують в актуальному стані перелік провайдерів медіапослуг (MS provider), що перебувають під їхньою юрисдикцією, із зазначенням того, на яких із критеріїв, викладених у параграфах 2-5, ґрунтується їхня юрисдикція. Держави-учасниці доводять до відома Комісії цей перелік, включно з усіма оновленнями до нього.

Комісія забезпечує доступ до цих списків у централізованій базі даних. У разі розбіжностей між списками Комісія звертається до відповідних Держав-учасниць з метою пошуку рішення. Комісія забезпечує доступ до цієї бази даних національним регуляторним відомствам та органам. Комісія забезпечує загальнодоступність інформації, розміщеної в базі даних.

5c. Якщо відповідні Держави-учасниці, застосовуючи статті 3 чи 4, не в змозі погодити, яка Держава-учасниця має юрисдикцію, вони зобов'язані без зайвого зволікання довести це питання до відома

Комісії. Комісія може звернутися до Європейської групи регуляторів аудіовізуальних медіапослуг (ERGA) з проханням надати висновок із цього питання відповідно до пункту (d) параграфу 3 статті 30b. ERGA зобов'язана надати такий висновок не пізніше 15 робочих днів після подання Комісією запиту. Комісія у встановленому порядку інформує про це Контактний комітет, створений відповідно до статті 29.

У разі ухвалення Комісією рішення відповідно до параграфів 2 чи 3 статті 3, або параграфу 5 статті 4, вона також зобов'язана вирішити, яка Держава-учасниця має юрисдикцію»;

(4) статтю 3 замінити таким текстом:

«Стаття 3

1. Держави-учасниці забезпечують свободу прийому і не перешкоджають ретрансляції на своїй території аудіовізуальних медіапослуг з інших Держав-учасниць із причин, що входять до сфер координації цієї Директиви.
2. Держава-учасниця може тимчасово відступати від положень параграфу 1 цієї статті, у разі якщо аудіовізуальна медіапослуга (AVMS), що надається провайдером медіапослуги (MS provider), який перебуває під юрисдикцією іншої Держави-учасниці, явно, серйозно та грубо порушує пункт (а) параграфу 1 статті 6, або параграф 1 статті 6а, або завдає шкоди чи становить серйозний і суттєвий ризик завдання шкоди здоров'ю громадян.

Відступ, про який йдеться у першому абзаці, здійснюється з дотриманням таких умов:

- (а) протягом попередніх 12 місяців провайдер медіапослуг (MS provider) щонайменше у двох випадках вже допустив одне чи декілька порушень, згаданих у першому абзаці;
- (b) відповідна Держава-учасниця у письмовій формі сповістила провайдера медіапослуги (MS provider), Державу-учасницю, що має юрисдикцію над цим провайдером, і Комісію про ствердженні порушення та пропорційні заходи, яких вона збирається вжити у разі повторного вчинення такого порушення;
- (c) відповідна Держава-учасниця забезпечила провайдеру медіапослуг (MS provider) право на захист і, зокрема, надала цьому провайдеру можливість висловити свою думку щодо стверджуваних порушень; і
- (d) за результатами консультацій із Державою-учасницею, що має юрисдикцію над провайдером, та Комісією не вдалося досягти дружнього врегулювання протягом одного місяця з моменту отримання Комісією сповіщення, передбаченого пунктом (b).

Протягом трьох місяців після отримання сповіщення про заходи, вжиті відповідною Державою-учасницею, та звернення до ERGA з проханням

надати висновок із цього питання відповідно до пункту (d) параграфа 3 статті 30b, Комісія має ухвалити рішення про те, чи такі заходи сумісні з законодавством ЄС. Комісія належно інформує про це Контактний комітет. Якщо Комісія вирішить, що ці заходи несумісні з законодавством ЄС, вона зобов'язана звернутися до відповідної Держави-учасниці з вимогою негайно припинити застосування зазначених заходів.

3. Держава-учасниця може тимчасово відступати від положень параграфа 1 цієї статті, якщо аудіовізуальна медіапослуга (AVMS), що надається провайдером медіапослуги (MS provider), який перебуває під юрисдикцією іншої Держави-учасниці, явно, серйозно та грубо порушує пункт (b) параграфа 1 статті 6 або завдає шкоди чи становить серйозний і суттєвий ризик завдання шкоди громадській безпеці, у тому числі захисту національної безпеки та оборони.

Відступ, про який йдеться у першому абзаці, здійснюється з дотриманням таких умов:

(a) протягом попередніх 12 місяців порушення, згадані у першому абзаці, були допущені принаймні одного разу;

i

(b) відповідна Держава-учасниця у письмовій формі сповістила провайдера медіапослуги (MS provider), Державу-учасницю, що має юрисдикцію над цим провайдером, і Комісію про стверджуване порушення та пропорційні заходи, яких вона збирається вжити у разі повторного вчинення такого порушення.

Відповідна Держава-учасниця забезпечує відповідному провайдеру медіапослуг (MS provider) право на захист і, зокрема, надає цьому провайдеру можливість висловити свою думку щодо стверджуваних порушень.

Протягом трьох місяців після отримання сповіщення про заходи, вжиті відповідною Державою-учасницею, та звернення до ERGA з проханням надати висновок із цього питання відповідно до пункту (d) параграфа 3 статті 30b, Комісія має ухвалити рішення про те, чи такі заходи сумісні з законодавством ЄС. Комісія інформує про це Контактний комітет у встановленому порядку. Якщо Комісія вирішить, що ці заходи несумісні з законодавством ЄС, вона зобов'язана звернутися до відповідної Держави-учасниці з вимогою негайно припинити застосування зазначених заходів.

4. Параграфи 2 і 3 не перешкоджають застосуванню будь-яких процедур, засобів правового захисту чи санкцій за розглядувані порушення в Державі-учасниці, що має юрисдикцію над провайдером медіапослуг (MS provider).
5. Держави-учасниці у невідкладних випадках, але не пізніше одного місяця після вчинення стверджуваного порушення, можуть відступати від умов, передбачених пунктами (a) і (b) параграфа 3. У цьому разі про вжиті

заходи мають бути якнайшвидше сповіщені Комісія та Держава-учасниця, під юрисдикцією якої перебуває провайдер медіапослуги (MS provider), із зазначенням причин, з яких така Держава-учасниця вважає цей випадок невідкладним. Комісія зобов'язана в найкоротші строки перевірити сумісність із законодавством ЄС заходів, про які її було сповіщено. Якщо Комісія дійде висновку про невідповідність цих заходів законодавству ЄС, вона зобов'язана звернутися до відповідної Держави-учасниці з вимогою негайно припинити застосування зазначених заходів.

6. Якщо Комісії бракує інформації, потрібної для ухвалення рішення відповідно до параграфу 2 чи 3, вона, протягом одного місяця з моменту отримання сповіщення, зобов'язана звернутися до відповідної Держави-учасниці із запитом про надання всієї інформації, потрібної для ухвалення такого рішення. Строк, протягом якого Комісія має ухвалити рішення, призупиняється до надання цією Державою-учасницею потрібної інформації. У будь-якому разі, призупинення строку не може тривати більше ніж один місяць.
7. Держави-учасниці та Комісія у рамках Контактного комітету та ERGA мають регулярно обмінюватися досвідом і найкращими практиками застосування процедури, передбаченої цією статтею»;

(5) статтю 4 замінити таким текстом:

«Стаття 4

1. Держави-учасниці зберігають за собою право вимагати від провайдерів медіапослуг (MS provider), що перебувають під їхньою юрисдикцією, дотримання більш деталізованих або більш суворих норм у сферах, які координуються цією Директивою, за умови, що такі правила відповідають законодавству ЄС.
2. Якщо Держава-учасниця:
  - (a) скористалася своїм правом, наданим параграфом 1, на запровадження більш деталізованих або більш суворих норм, спрямованих на забезпечення загальногромадських інтересів, і
  - (b) вважає, що провайдер медіапослуг (MS provider), який перебуває під юрисдикцією іншої Держави-учасниці, надає аудіовізуальну медіапослугу (AVMS), що цілком чи частково орієнтована на її територію,

то вона може звернутися до Держави-учасниці, що має юрисдикцію, з вимогою вирішити будь-які проблеми, виявлені щодо цього параграфу. Обидві Держави-учасниці мають щиро та оперативно співпрацювати з метою досягнення взаємоприйнятого рішення.

З отриманням обґрунтованої вимоги, зазначеної в першому абзаці, Держава-учасниця, що має юрисдикцію, зобов'язана звернутися до провайдера медіапослуг (MS provider) з вимогою дотримуватися відповідних норм забезпечення загальногромадських інтересів. Держава-учасниця, що має юрисдикцію, зобов'язана регулярно

інформувати Державу-учасницю, що надіслала вимогу, про заходи з усунення виявлених проблем. Протягом двох місяців з моменту отримання вимоги Держава-учасниця, що має юрисдикцію, зобов'язана поінформувати Державу-учасницю, що надіслала вимогу, та Комісію про досягнуті результати й пояснити причини неможливості віднайти рішення.

Кожна Держава-учасниця може будь-коли пропонувати Контактному комітету розглянути справу.

3. Відповідна Держава-учасниця може вжити належних заходів проти відповідного провайдера медіапослуг (MS provider), якщо:

(a) вона вважає, що результати, досягнуті застосуванням параграфу 2, є незадовільними; і

(b) вона надала докази, які свідчать про те, що відповідний провайдер медіапослуг (MS provider) зареєструвався в юрисдикції іншої Держави-учасниці, аби обійти жорсткіші норми у сферах, що координуються цією Директивою, які б застосовувалися до його діяльності, якби він був зареєстрований у відповідній Державі-учасниці; такі докази мають дозволяти з достатньою впевненістю встановлювати факт обходу, без потреби в доведенні наміру провайдера медіапослуг (MS provider) обійти ці жорсткіші норми.

Такі заходи мають бути об'єктивно необхідними, застосовуватися у недискримінаційний спосіб та бути пропорційними переслідуванню цілям.

4. Держава-учасниця може вживати заходів відповідно до параграфу 3, тільки якщо виконано такі умови:

(a) вона сповістила Комісію та Державу-учасницю, в якій зареєстрований провайдер медіапослуг (MS provider), про свій намір вжити таких заходів, водночас обґрунтувавши підстави, на які спирається її оцінка;

(b) вона поважала право на захист відповідного провайдера медіапослуг (MS provider) і, зокрема, надала цьому провайдеру медіапослуг (MS provider) можливість висловити свою думку щодо стверджуваних порушень і заходів, вжити яких має намір Держава-учасниця, що надіслала сповіщення; і

(c) Комісія, після звернення до ERGA з проханням надати висновок відповідно до пункту (d) параграфу 3 статті 30b, вирішила, що заходи є сумісними з законодавством ЄС, зокрема, оцінки, зроблені Державою-учасницею, що вдалася до цих заходів відповідно до параграфів 2 і 3 цієї статті, є належно обґрунтованими, про що Комісія у встановленому порядку інформує Контактний комітет.

5. Протягом трьох місяців після отримання сповіщення, передбаченого пунктом (a) параграфу 4, Комісія має ухвалити рішення про те, чи такі

заходи сумісні з законодавством ЄС. Якщо Комісія вирішить, що ці заходи несумісні з законодавством ЄС, вона зобов'язана потребувати від відповідної Держави-учасниці утриматися від намічених заходів.

Якщо Комісії бракує інформації, потрібної, щоб ухвалити рішення відповідно до першого абзацу, вона, протягом одного місяця з моменту отримання сповіщення, зобов'язана звернутися до відповідної Держави-учасниці із запитом про надання всієї інформації, потрібної, щоб ухвалити таке рішення. Строк, протягом якого Комісія має ухвалити рішення, призупиняється до надання цією Державою-учасницею потрібної інформації. У будь-якому разі, призупинення строку не може тривати більше ніж один місяць.

6. Держави-учасниці в рамках свого національного законодавства зобов'язані належними заходами забезпечувати ефективне дотримання вимог цієї Директиви провайдерами медіапослуг (MS provider), що перебувають під їхньою юрисдикцією.
7. Якщо інше не передбачено цією Директивою, застосовується Директива 2000/31/ЄС. Якщо інше не передбачено цією Директивою, у разі суперечностей між Директивою 2000/31/ЄС і цією Директивою, переважну силу матиме ця Директива.»;

(6) Додати статтю такого змісту:

«Стаття 4а

1. Держави-учасниці заохочують застосування співрегулювання та сприяння саморегулюванню через кодекси поведінки, ухвалені на національному рівні у сферах, що координуються цією Директивою, наскільки це дозволяється їхніми правовими системами. Ці кодекси мають:
  - (a) бути широко визнаними серед головних зацікавлених сторін у відповідних Державах-учасницях;
  - (b) чітко та однозначно визначати свої завдання;
  - (c) забезпечувати регулярні, прозорі й незалежні моніторинг та оцінювання ступеня досягнення поставлених завдань; і
  - (d) забезпечувати своє ефективне застосування, у тому числі через ефективні та пропорційні санкції.
2. Держави-учасниці та Комісія можуть сприяти саморегулюванню через використання кодексів поведінки ЄС, складених провайдерами медіапослуг (MS provider), провайдерами послуг платформ спільного доступу до відео (VSP provider) або організаціями, що їх представляють, потрібною мірою співпрацюючи з іншими гравцями, такими як індустріальні, торговельні, професійні та споживчі об'єднання чи організації. Ці кодекси мають широко визнаватися головними зацікавленими сторонами на рівні ЄС і відповідати вимогам пунктів (b)-(d) параграфа 1. Кодекси поведінки ЄС мають діяти без шкоди національним кодексам поведінки.

Спільно з Державами-учасницями Комісія сприяє, де це доречно, розробленню кодексів поведінки ЄС згідно з принципами субсидіарності та пропорційності.

Підписанти кодексів поведінки ЄС зобов'язані надавати Комісії проекти цих кодексів, а також зміни та доповнення до них. Комісія проводить консультації з Контактним комітетом щодо цих кодексів і змін та доповнень до них.

Комісія забезпечує загальнодоступність кодексів поведінки ЄС і може належним чином їх популяризувати.

3. Держави-учасниці зберігають за собою право вимагати від провайдерів медіапослуг (MS provider), що перебувають під їхньою юрисдикцією, дотримання більш деталізованих або більш суворих норм згідно з цією Директивою та законодавством ЄС, зокрема тоді, коли незалежні національні регуляторні відомства чи органи доходять висновку, що будь-який кодекс поведінки чи його окремі частини виявилися недостатньо ефективними. Держави-учасниці зобов'язані без зайвого зволікання інформувати Комісію про такі норми»;

(7) заголовок глави III замінити таким текстом:

«ПОЛОЖЕННЯ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО АУДІОВІЗУАЛЬНИХ МЕДІАПОСЛУГ»

(8) статтю 5 замінити таким текстом:

«Стаття 5

1. Кожна Держава-учасниця забезпечує, щоби провайдер медіапослуг (MS provider), який перебуває під її юрисдикцією, надавав одержувачам послуги легкий, прямий і постійний доступ принаймні до такої інформації:

- (a) своє найменування;
- (b) географічна адреса, за якою його зареєстровано;
- (c) реквізити, в тому числі його електронна адреса або вебсайт, які дозволяють швидко з ним зв'язатися прямим і ефективним чином;
- (d) Держава-учасниця, яка має над ним юрисдикцію, і компетентні регуляторні відомства та органи чи наглядові органи.

2. Держави-учасниці можуть затверджувати законодавчі заходи, які передбачатимуть, що, крім інформації, зазначеної в параграфі 1, провайдери медіапослуг (MS provider), що перебувають під їхньою юрисдикцією, надають доступ до інформації про свою структуру власності, у тому числі про бенефіціарних власників. Такі заходи мають забезпечувати дотримання фундаментальних прав, зокрема на приватне й сімейне життя бенефіціарних власників. Такі заходи мають бути необхідними та пропорційними, а також спрямовуватися на досягнення мети із забезпечення загального інтересу»;

(9) статтю 6 замінити таким текстом:

«Стаття 6

1. Без шкоди зобов'язанню Держави-учасниць поважати й захищати людську гідність, Держави-учасниці відповідними засобами забезпечують, що аудіовізуальні медіапослуги (AVMS), надані провайдерами медіапослуг (MS provider), які перебувають під їхньою юрисдикцією, не містять:
  - (a) підбурювання до насильства або ненависті, спрямованого проти групи осіб або членів такої групи за будь-якою ознакою, наведеною в статті 21 Хартії;
  - (b) публічних закликів до вчинення терористичного злочину, як передбачено статтею 5 Директиви (ЄС) 2017/541.
2. Заходи, вжиті для цілей цієї статті, мають бути необхідними та пропорційними, а також забезпечувати повагу до прав і дотримуватися встановлених Хартією принципів».

(10) додати статтю такого змісту:

«Стаття 6а

1. Держави-учасниці зобов'язані вживати належних заходів із забезпечення того, щоб аудіовізуальні медіапослуги (AVMS), які надаються провайдерами медіапослуг (MS provider) під їхньою юрисдикцією та які можуть зашкодити фізичному, психічному чи моральному розвитку неповнолітніх, були доступні виключно таким чином, аби забезпечити неможливість їхнього перегляду чи прослуховування неповнолітніми за звичайних обставин. Такі заходи можуть включати до себе вибір часу трансляції, засоби перевірки віку чи інші технічні заходи. Вони мають бути пропорційними до можливої шкоди від програми.

До найбільш шкідливого контенту, наприклад, невиправданого насильства та порнографії, треба застосовувати найсуворіші заходи.

2. Персональні дані неповнолітніх, зібрані чи іншим чином отримані провайдерами медіапослуг (MS provider) відповідно до параграфа 1, забороняється опрацьовувати з комерційною метою, зокрема для прямого маркетингу, профілювання та поведінкової реклами.
3. Держави-учасниці забезпечують надання провайдерами медіапослуг (MS provider) достатньої інформації про контент, який може негативно впливати на фізичний, психічний чи моральний розвиток неповнолітніх. З цією метою провайдери медіапослуг (MS provider) зобов'язані використовувати систему, що описує потенційно шкідливий характер контенту аудіовізуальних медіапослуг.

Задля імплементації положень цього параграфа Держави-учасниці заохочують використання співрегулювання, як передбачено параграфом 1 статті 4а.

4. Комісія заохочує провайдерів медіапослуг (MS provider) до обміну найкращими практиками застосування співрегуляторних кодексів поведінки. Для цілей цієї статті Держави-учасниці та Комісія можуть

заохочувати саморегулювання через використання кодексів поведінки ЄС, зазначених у параграфі 2 статті 4а»;

(11) статтю 7 замінити таким текстом:

«Стаття 7

1. Держави-учасниці повинні без зайвого зволікання забезпечити, щоб послуги, які надаються провайдерами медіапослуг (MS provider) в їхніх юрисдикціях, безперервно та поступово ставали доступнішими для осіб з інвалідністю за допомогою пропорційних заходів.
2. Держави-учасниці повинні забезпечити регулярне звітування з боку провайдерів медіапослуг (MS provider) до національних регуляторних установ чи органів щодо вжитих заходів, зазначених у параграфі 1. До 19 грудня 2022 року і кожні три роки після цього Держави-учасниці повинні звітувати Комісії про імплементацію положень параграфа 1.
3. Держави-учасниці повинні заохочувати провайдерів медіапослуг (MS provider) розробляти плани дій з доступності (accessibility action plans) задля безперервного та поступового підвищення доступності їхніх послуг для осіб з інвалідністю. Національні регуляторні установи чи органи повинні бути повідомлені про кожен такий план дій.
4. Кожна Держава-учасниця повинна визначити один контактний пункт (point of contact), легкий для доступу, у тому числі для осіб з інвалідністю, а також публічно доступний онлайн для надання інформації та прийому скарг щодо будь-яких питань доступності, зазначених у цій Статті.
5. Держави-учасниці повинні забезпечити, що надання інформації про надзвичайні події, в тому числі публічні повідомлення та оголошення під час стихійних лих, що стають відомими громадськості через аудіовізуальні медіапослуги (AVMS), повинне відбуватися у спосіб, доступний для осіб з інвалідністю.»;

(12) додати статті такого змісту:

«Стаття 7а

Держави-учасниці можуть вживати заходи для забезпечення належної видимості (appropriate prominence) аудіовізуальних медіапослуг (AVMS), що становлять загальний суспільний інтерес.

Стаття 7b

Держави-учасниці повинні вживати належних і пропорційних заходів для забезпечення того, що на аудіовізуальні медіапослуги (AVMS), які надаються провайдерами медіапослуг (MS provider), не можуть бути накладені оверлеї (are not overlaid) з комерційною метою чи вони не можуть бути змінені без прямої згоди цих провайдерів.

Для цілей цієї Статті Держави-учасниці повинні деталізувати нормативні положення, зокрема винятки, особливо щодо захисту законних інтересів споживачів, водночас зважаючи на законні інтереси провайдерів медіапослуг (MS provider), які від самого спочатку (originally) надавали аудіовізуальні медіапослуги (AVMS).»;

(13) статтю 9 замінити таким текстом:

«Стаття 9

1. Держави-учасниці забезпечують відповідність аудіовізуальних комерційних повідомлень (audiovisual commercial communications), що надаються провайдерами медіапослуг (MS provider), які перебувають під їхньою юрисдикцією, таким вимогам:
  - (a) аудіовізуальні комерційні повідомлення повинні легко розпізнаватися як такі; приховані аудіовізуальні комерційні повідомлення (surreptitious audiovisual commercial communication) забороняються;
  - (b) аудіовізуальні комерційні повідомлення не повинні використовувати техніки впливу на підсвідомість (subliminal techniques);
  - (c) аудіовізуальні комерційні повідомлення не повинні:
    - (i) ставити під сумнів повагу до людської гідності;
    - (ii) містити чи просувати будь-яку дискримінацію за ознаками статі, раси чи етнічного походження, громадянства, релігії або переконань, інвалідності, віку чи сексуальної орієнтації;
    - (iii) заохочувати поведінку, що завдає шкоди здоров'ю чи безпеці;
    - (iv) заохочувати поведінку, що значною мірою шкодить захисту довкілля;
  - (d) забороняються всі форми аудіовізуальних комерційних повідомлень про сигарети та інші тютюнові вироби, а також електронні сигарети і заправні контейнери;
  - (e) забороняється спеціально спрямовувати аудіовізуальні комерційні повідомлення про алкогольні напої на неповнолітніх, а також заохочувати надмірне споживання таких напоїв;
  - (f) забороняються аудіовізуальні комерційні повідомлення про лікарські препарати чи медичне лікування, доступні виключно за рецептом у Державі-учасниці, під юрисдикцією якої перебуває провайдер медіапослуги;
  - (g) аудіовізуальні комерційні повідомлення не повинні завдавати фізичної, психічної чи моральної шкоди неповнолітнім; відповідно, вони не повинні безпосередньо закликати неповнолітніх купувати або орендувати (hire) продукт або послугу, використовуючи їхню недосвідченість або довірливість, безпосередньо заохочувати їх переконувати батьків чи інших осіб придбати товари чи послуги, що рекламуються, зловживати особливою довірою неповнолітніх до батьків, вчителів чи інших осіб, або необґрунтовано показувати неповнолітніх у небезпечних ситуаціях.
2. Аудіовізуальні комерційні повідомлення про алкогольні напої в аудіовізуальних медіапослугах за запитом (AVMS on demand), окрім спонсорства та продакт плейсменту (product placement), мають відповідати критеріям, встановленим Статтею 22.
3. Держави-учасниці повинні заохочувати співрегулювання та сприяти саморегулюванню за допомогою етичних кодексів, як це передбачено параграфом 1 Статті 4а стосовно неналежних аудіовізуальних комерційних повідомлень про

алкогольні напої. Ці кодекси повинні ставити за мету ефективно знизити вплив на неповнолітніх аудіовізуальних комерційних повідомлень про алкогольні напої.

4. Держави-учасниці повинні заохочувати співрегулювання та сприяти саморегулюванню за допомогою етичних кодексів, як це передбачено параграфом 1 Статті 4а, щодо неналежних аудіовізуальних комерційних повідомлень, що супроводжують дитячі програми або включають до дитячих програм, про харчові продукти та напої зі вмістом поживних речовин та речовин з поживним або фізіологічним ефектом, зокрема жирів, трансжирних кислот, солі або натрія та цукру, надмірне вживання яких не рекомендовано загальною дієтою.

Ці кодекси повинні ставити за мету ефективно знизити вплив на дітей аудіовізуальних комерційних повідомлень про такі харчові продукти та напої. Вони повинні забезпечити, що такі аудіовізуальні комерційні повідомлення не роблять акцент на позитивних якостях поживних властивостей таких харчових продуктів і напоїв.

5. Для цілей цієї Статті Держави-учасниці та Комісія можуть сприяти саморегуляції за допомогою використання етичних кодексів ЄС, зазначених у параграфі 2 Статті 4а»;

(14) до статті 10 внести такі зміни:

(а) параграф 2 замінити таким текстом:

«2. Забороняється спонсорство аудіовізуальних медіапослуг (AVMS) і програм з боку підприємств, основною діяльністю яких є виробництво або продаж сигарет чи інших тютюнових виробів, а також електронних сигарет і заправних контейнерів»;

(б) параграф 4 замінити таким текстом:

«4. Забороняється спонсорство програм новин і суспільно-політичних програм. Держави-учасниці можуть заборонити спонсорство дитячих програм. Держави-учасниці на власний розсуд можуть заборонити показ спонсорських логотипів у дитячих програмах, документальних фільмах і релігійних програмах»;

(15) статтю 11 замінити таким текстом:

«Стаття 11

1. 1. Ця Стаття застосовується виключно до програм, вироблених після 19 грудня 2009 року.

2. Продакт плейсмент (product placement) дозволяється в усіх аудіовізуальних медіапослугах (AVMS), за винятком новин і суспільно-політичних програм, програм для споживачів, релігійних і дитячих програм.

3. Програми, що містять продакт плейсмент (product placement) повинні відповідати таким вимогам:

(а) за жодних обставин не допускається вплив на їхній контент і, у випадку телевізійного мовлення, на їхнє розміщення в розкладі, або, у випадку аудіовізуальних медіапослуг за запитом (AVMS on demand), на їхнє розміщення в

каталозі, що здатні позначитися на відповідальності або редакційній незалежності провайдера медіапослуги;

(b) вони не повинні прямо заохочувати купувати або орендувати товари або послуги, зокрема через спеціальні промоційні посилання (promotional references) на такі товари чи послуги;

(c) вони не повинні надмірно виділяти (not give undue prominence) конкретний продукт;

(d) глядачі повинні бути чітко проінформовані про продакт плейсмент (product placement) за допомогою належного позначення на початку та наприкінці програми, а також під час продовження показу програми після перерви на рекламу, аби уникнути будь-яких непорозумінь з боку глядачів.

Держави-учасниці можуть відступити від вимог, зазначених у пункті (d), крім програм, вироблених провайдером медіапослуги (MS provider) чи на його замовлення, або афілійованою з таким провайдером медіапослуги (MS provider) компанією чи на її замовлення.

4. У програмах за жодних обставин не допускається продакт плейсмент (product placement):

(a) сигарет та інших тютюнових виробів, а також електронних сигарет і заправних контейнерів, або продакт плейсмент (product placement) від підприємств, основною діяльністю яких є виробництво або продаж такої продукції;

(b) окремих лікарських препаратів чи медичного лікування, доступних виключно за рецептом у Державі-учасниці, під юрисдикцією якої перебуває провайдер медіапослуги (MS provider).»;

(16) заголовок глави IV вилучити;

(17) статтю 12 вилучити;

(18) статтю 13 замінити таким текстом:

«Стаття 13

1. Держави-учасниці повинні забезпечити, що провайдери медіапослуг (MS provider), які надають аудіовізуальні медіапослуги за запитом (AVMS on demand) в їхній юрисдикції, забезпечують принаймні 30% частку європейських творів у своїх каталогах і забезпечують видимість таких творів.

2. У випадках, коли Держави-учасниці вимагають від провайдерів медіапослуг (MS provider), що перебувають під їхньою юрисдикцією, долучитись фінансово до виробництва європейської продукції, у тому числі через прямі інвестиції в контент і внески до національних фондів, вони також можуть вимагати від провайдерів медіапослуг (MS provider), орієнтованих на аудиторію Держав-учасниць, але зареєстрованих в інших Державах-учасницях, сплачувати такі фінансові внески, що мають бути пропорційними та недискримінаційними.

3. У випадку, зазначеному в параграфі 2, фінансові внески ґрунтуються виключно на сумах доходів, отриманих у Державах-учасницях, на територію яких орієнтована діяльність провайдера (targeted Member States). Якщо Держава-

учасниця, де зареєстрований провайдер, встановлює такий фінансовий внесок, то їй слід брати до уваги всі фінансові внески, встановлені Державами-учасницями, на територію яких орієнтована діяльність провайдера (targeted Member States). Усі фінансові внески повинні відповідати законодавству ЄС, зокрема нормам щодо надання державної допомоги.

4. Держави-учасниці повинні відзвітувати Комісії до 19 грудня 2021, а після цієї дати - кожні два роки, про імплементацію положень параграфів 1 і 2.

5. Комісія повинна, на підставі наданої Державами-учасницями інформації та незалежного дослідження, відзвітувати Європейському парламенту та Раді про застосування положень параграфів 1 і 2, беручи до уваги розвиток ринку та технологій і завдання із забезпечення культурного розмаїття.

6. Зобов'язання, встановлене відповідно до параграфа 1, та вимога до провайдерів медіапослуг (MS provider), орієнтованих на аудиторію в інших Державах-учасницях, як це передбачено параграфом 2, не застосовується до провайдерів медіапослуг (MS provider) із невеликим оборотом (low turnover) або нечисельною аудиторією. Держави-учасниці також можуть відступити від цих зобов'язань та вимог тоді, коли вони можуть виявитися неможливими до виконання чи невиправданими через характер або тематику аудіовізуальних медіапослуг (AVMS).

7. Після консультацій із Контактним Комітетом (Contact Committee) Комісія повинна надавати рекомендації щодо розрахунку частки європейської продукції, зазначеної у параграфі 1, і щодо визначення невисокого обороту (low turnover) та нечисельної аудиторії, зазначених у параграфі 6»;

(19) у статті 19 параграф 2 замінити таким текстом:

«2. Під час трансляції спортивних заходів допускаються одиничні вставки (isolated spots) телевізійної реклами та телепродажу. Одиничні вставки телевізійної реклами та телепродажу під час трансляції інших передач, що не є спортивними заходами, мають залишатися винятком»;

(20) у статті 20 параграф 2 замінити таким текстом:

«2. 2. Трансляція фільмів, створених для телебачення (за винятком багатосерійних передач, серіалів і документальних фільмів (series, serials and documentaries), кінематографічних творів і програм новин, може перериватися телевізійною рекламою та (або) телепродажами, або і тим і тим, одноразово протягом встановлених проміжків часу, що становлять щонайменше 30 хвилин. Трансляція дитячих програм може перериватися телевізійною рекламою одноразово протягом встановлених проміжків часу, що становлять щонайменше 30 хвилин, за умови, що планова тривалість програми перевищує 30 хвилин. Трансляція телепродажу під час показу дитячих програм забороняється. Забороняється переривати релігійні служби телевізійною рекламою та телепродажем.»;

(21) статтю 23 замінити таким текстом:

«Стаття 23

1. 1. Частка вставок телевізійної реклами (advertising spots) та телепродажу з 06:00 до 18:00 не може перевищувати 20% часу у цьому проміжку. Частка вставок телевізійної реклами та телепродажу з 18:00 до 24:00 не може перевищувати 20% часу у цьому проміжку.

2. Параграф 1 не застосовується до:

(a) оголошень, зроблених організацією мовлення, що пов'язані з їхніми програмами й супутніми продуктами, що безпосередньо походять від цих програм, а також із програмами та аудіовізуальними медіапослугами (AVMS) інших суб'єктів, які належать до тієї ж групи мовників;

(b) спонсорських оголошень;

(c) продакт плейсменту (product placement);

(d) нейтральних кадрів між редакційним контентом і вставками телевізійної реклами або телепродажу, а також між індивідуальними вставками»;

(22) главу VIII вилучити;

(23) додати главу такого змісту:

«ГЛАВА ІХА

ПОЛОЖЕННЯ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ПОСЛУГ ПЛАТФОРМ СПІЛЬНОГО ДОСТУПУ ДО ВІДЕО

1. Для цілей цієї Директиви, провайдер платформи спільного доступу до відео (VSP provider), зареєстрований на території Держави-учасниці у значенні, встановленому параграфом 1 Статті 3 Директиви 2000/31/ЄС, повинен перебувати під юрисдикцією цієї Держави-учасниці.

2. Провайдер платформи спільного доступу до відео (VSP provider), не зареєстрований на території Держави-учасниці відповідно до параграфа 1, вважається зареєстрованим на території Держави-учасниці для цілей цієї Директиви, якщо такий провайдер платформи спільного доступу до відео (VSP provider):

(a) має материнське (parent undertaking) або дочірнє підприємство (subsidiary), зареєстроване на території такої Держави-учасниці; або

(b) входить до складу групи, а інше підприємство з цієї групи зареєстроване на території такої Держави-учасниці.

Для цілей цієї Статті:

(a) «материнське підприємство» (parent undertaking) означає підприємство, що контролює одне чи декілька дочірніх підприємств;

(b) «дочірнє підприємство» (subsidiary undertaking) означає підприємство, що контролюється материнським підприємством, включно з будь-яким дочірнім підприємством кінцевого материнського підприємства;

(c) «група» означає материнське підприємство, всі його дочірні підприємства та всі інші підприємства, що мають з ними економічні та юридичні організаційні зв'язки.

3. Для цілей застосування параграфу 2, якщо материнське підприємство, дочірнє підприємство чи інші підприємства групи зареєстровані в різних Державах-учасницях, провайдер платформи спільного доступу до відео (VSP provider) вважається зареєстрованим у тій Державі-учасниці, де зареєстроване його материнське підприємство, або, у разі відсутності такої реєстрації, – у Державі-учасниці, де зареєстроване його дочірнє підприємство, або, у разі відсутності такої реєстрації, – у Державі-учасниці, де зареєстроване інше підприємство групи компаній.

4. Для цілей застосування параграфу 3, у разі наявності декількох дочірніх підприємств, кожне з яких зареєстроване в іншій Державі-учасниці, провайдер платформи спільного доступу до відео (VSP provider) вважається зареєстрованим у Державі-учасниці, де вперше розпочало свою діяльність одне з дочірніх підприємств, за умови підтримки ним стабільного та ефективного зв'язку з економікою такої Держави-учасниці.

У разі наявності декількох інших підприємств, які входять до складу групи, й кожне з яких зареєстроване в іншій Державі-учасниці, провайдер платформи спільного доступу до відео (VSP provider) вважається зареєстрованим у Державі-учасниці, де вперше розпочало свою діяльність одне з цих підприємств, за умови підтримки ним стабільного та ефективного зв'язку з економікою такої Держави-учасниці.

5. Для цілей цієї Директиви, Статті 3 і Статті 12-15 Директиви 2000/31/ЄС повинні поширюватися на провайдерів платформ спільного доступу до відео (VSP provider), які вважаються зареєстрованими у Державі-учасниці відповідно до параграфу 2 цієї Статті.

6. Держави-учасниці складають і підтримують в актуальному стані список провайдерів платформ спільного доступу до відео (VSP provider), що зареєстровані чи вважаються зареєстрованими на їхній території, із зазначенням того, на основі якого з критеріїв, викладених у параграфах 1-4, вони мають юрисдикцію. Держави-учасниці повідомляють Комісії цей список, включно з усіма оновленнями до нього.

Комісія повинна забезпечувати доступ до цих списків у централізованій базі даних. У разі розбіжностей між списками Комісія звертається до відповідних Держав-учасниць з метою пошуку рішення. Комісія забезпечує доступ до цієї бази даних національним регуляторним установам та органам. Комісія забезпечує загальнодоступність інформації, розміщеної в базі даних.

7. Якщо відповідні Держави-учасниці, застосовуючи цю Статтю, не в змозі погодити, яка Держава-учасниця має юрисдикцію, вони зобов'язані без зайвого зволікання довести це питання до відома Комісії. Комісія може звернутися до ERGA з проханням надати висновок із цього питання відповідно до пункту (d) параграфу 3 Статті 30b. ERGA повинна надати такий висновок протягом 15 робочих днів після подання Комісією запиту. Комісія інформує про це Контактний комітет у встановленому порядку.

Стаття 28b

1. Без шкоди для Статтей 12-15 Директиви 2000/31/ЄС, Держави-учасниці повинні забезпечити, що провайдери платформ спільного доступу до відео (VSP provider), які перебувають під їхньою юрисдикцією, вживають належних заходів із захисту:

(а) неповнолітніх від програм, аудіовізуальних комерційних повідомлень і створених користувачами відео (user-generated videos), здатних зашкодити їхньому фізичному, психічному чи моральному розвитку, відповідно до параграфу 1 Статті 6а;

(b) широкої громадськості від програм, аудіовізуальних комерційних повідомлень і створених користувачами відео (user-generated videos), що містять підбурювання до насильства або ненависті, спрямоване проти групи осіб або членів такої групи за будь-якою ознакою, наведеною в статті 21 Хартії;

(c) широкої громадськості від програм, аудіовізуальних комерційних повідомлень і створених користувачами відео (user-generated videos), які містять контент, розповсюдження якого становить діяльність, що є кримінальним правопорушенням за законодавством ЄС, а саме: публічний заклик до вчинення терористичного злочину, як встановлено Статтею 5 Директиви (ЄС) 2017/541, правопорушення, пов'язані з дитячою порнографією, як встановлено параграфом 4 Статті 5 Директиви 2011/93/ЄС Європейського парламенту і Ради,¹ і правопорушення, пов'язані з расизмом і ксенофобією, як встановлено Статтею 1 Рамкового рішення 2008/913/ІНА.

2. Держави-учасниці повинні забезпечувати дотримання провайдерами платформ спільного доступу до відео (VSP provider), що перебувають під їхньою юрисдикцією, вимог, встановлених параграфом 1 Статті 9 до аудіовізуальних комерційних повідомлень, які поширюються, продаються чи розміщуються такими провайдерами.

Держави-учасниці повинні забезпечити, що провайдери платформ спільного доступу до відео (VSP provider), що перебувають під їхньою юрисдикцією, вживають належних заходів із дотримання вимог, встановлених параграфом 1 Статті 9 до аудіовізуальних комерційних повідомлень, які не поширюються (are not marketed), продаються та не розміщуються цими провайдерами платформ спільного доступу до відео (VSP provider), зважаючи на обмежений контроль, який ці провайдери платформ спільного доступу до відео (VSP provider) мають над такими аудіовізуальними комерційними повідомленнями.

Держави-учасниці повинні забезпечити, що провайдери платформ спільного доступу до відео (VSP provider) чітко інформують своїх користувачів про наявність аудіовізуальних комерційних повідомлень у програмах чи створених користувачами відео (user generated video), за умови, що про такі повідомлення оголошується відповідно до пункту (c) третього абзацу параграфу 3, або провайдер знає про ці обставини.

Держави-учасниці повинні сприяти співрегулюванню та сприяти саморегулюванню за допомогою етичних кодексів, як це передбачено параграфом 1 Статті 4а, з метою ефективного зменшення впливу на дітей аудіовізуальних комерційних повідомлень про харчові продукти та напої зі вмістом поживних речовин і речовин з певним поживним або фізіологічним ефектом, зокрема жирів, трансжирних кислот, солі або натрія та цукрів, надмірне вживання яких не рекомендовано загальною дієтою. Ці кодекси повинні забезпечити, що такі аудіовізуальні комерційні повідомлення не

---

¹ Директива 2011/93/ЄС Європейського парламенту і Ради від 13 грудня 2011 р. про боротьбу із сексуальним насильством та сексуальною експлуатацією дітей і дитячою порнографією, яка заміняє Рамкове рішення Ради 2004/68/ІНА (Офіційний журнал, № L 335, 17.12.2011, с. 1).

роблять наголос на позитивних якостях поживних властивостей таких харчових продуктів і напоїв.

3. Для цілей параграфів 1 і 2, належні заходи мають визначатися з огляду на характер відповідного контенту, шкоду, якої він може завдати, характеристики категорії осіб, що підлягають захисту, а також прав і законних інтересів, які перебувають на кону, включно з правами й законними інтересами провайдерів платформ спільного доступу до відео (VSP provider) та користувачів, які створювали або завантажували контент, а також зважаючи на загальний суспільний інтерес.

Держави-учасниці повинні забезпечити, що усі провайдери платформ спільного доступу до відео (VSP provider), які перебувають під їхньою юрисдикцією, вживають таких заходів. Ці заходи мають бути практичними і пропорційними, а також зважати на обсяг послуги платформи спільного доступу до відео (VSPS) та характер послуги, що надається. Ці заходи не повинні призводити до застосування будь-яких попередніх контролюючих заходів або фільтрування завантаженого контенту (upload-filtering of content), які не відповідають положенням Статті 15 Директиви 2000/31/ЄС. З метою захисту неповнолітніх, як передбачено пунктом (а) параграфа 1 цієї Статті, до найбільш шкідливого контенту застосовуються найсуворіші заходи з контролю доступу.

Ці заходи, в разі потреби, мають складатися з(і):

(а)внесення та застосування вимог, зазначених у параграфі 1, до умов і положень (terms and conditions) з надання послуг платформами спільного доступу до відео (VSP);

(b)внесення та застосування вимог, встановлених параграфом 1 Статті 9, щодо аудіовізуальних комерційних повідомлень, які поширюються (marketed), продаються чи розміщуються провайдерами платформ спільного доступу до відео, до умов і положень з надання послуг платформами спільного доступу до відео (VSP);

(с) наявність функціональної можливості для користувачів, які завантажують відео, повідомляти (declare), чи такі відео, наскільки їм відомо або може бути достатньою мірою відомо, містять аудіовізуальні комерційні повідомлення;

(d) створення і функціонування прозорих і зручних (user-friendly) механізмів для користувачів платформ зі спільним доступом до відео (VSP) повідомляти чи сигналізувати (report or flag) відповідному провайдеру платформи спільного доступу до відео про розміщений на його платформі контент, що зазначений у параграфі 1;

(е) створення і функціонування систем, за допомогою яких провайдери платформ спільного доступу до відео (VSP provider) роз'яснюють користувачам платформ спільного доступу до відео (VSP), які наслідки мали повідомлення чи сигнали, зазначені в пункті (d);

(f) створення і функціонування систем перевірки віку користувачів платформ спільного доступу до відео (VSP) стосовно контенту, який може зашкодити фізичному, психічному чи моральному розвитку неповнолітніх;

(g) створення і функціонування легких у користуванні (easy-to-use) систем, що дають змогу користувачам платформ спільного доступу до відео оцінювати контент, зазначений у параграфі 1;

(h) забезпечення систем батьківського контролю, якими може керувати кінцевий користувач (end-user), стосовно контенту, який може зашкодити фізичному, психічному чи моральному розвитку неповнолітніх;

(i) створення і функціонування прозорих, легких у користуванні (easy-to-use) та ефективних процедур розгляду й вирішення скарг користувачів, поданих провайдеру платформи спільного доступу до відео (VSP provider), у зв'язку з імплементацією заходів, що зазначені в пунктах (d)-(h);

(j) забезпечення ефективних заходів з медіаграмотності та інструментів підвищення обізнаності користувачів про ці заходи та інструменти.

Забороняється обробляти персональні дані неповнолітніх, зібрані чи іншим чином отримані (generated) провайдерами платформ спільного доступу до відео (VSP provider) відповідно до пунктів (f) і (h) третього абзацу з комерційною метою, зокрема для прямого маркетингу (direct marketing), профілювання (profiling) та поведінкової таргетованої реклами (behaviourally targeted advertising).

4. З метою імплементації заходів, зазначених у параграфах 1 і 3 цієї Статті, Держави-учасниці повинні сприяти співрегулюванню, як це передбачено параграфом 1 Статті 4а.

5. Держави-учасниці повинні створити необхідні механізми, щоб оцінювати доречність заходів, зазначених у параграфі 3, які вживають провайдери платформ спільного доступу до відео (VSP provider). Держави-учасниці повинні доручити оцінювати ці заходи національним регуляторним установам або органам.

6. Держави-учасниці можуть застосовувати до провайдерів платформ спільного доступу до відео (VSP provider) більш детальні чи суворі заходи, ніж ті, що передбачені параграфом 3 цієї Статті. Ухвалюючи такі заходи, Держави-учасниці повинні дотримуватися вимог, встановлених чинним законодавством ЄС, зокрема встановлених Статтями 12-15 Директиви 2000/31/ЄС або Статтею 25 Директиви 2011/93/ЄС.

7. Держави-учасниці повинні забезпечити наявність позасудових механізмів відновлення прав для вирішення спорів між користувачами та провайдерами платформ спільного доступу до відео (VSP provider), пов'язаних із застосуванням положень параграфів 1 і 3. Такі механізми повинні забезпечити неупереджене вирішення спорів і не повинні позбавляти користувача правового захисту, передбаченого національним законодавством.

8. Держави-учасниці повинні забезпечити користувачам можливість відстоювати свої права в суді стосовно провайдерів платформ спільного доступу до відео (VSP provider), відповідно до положень параграфів 1 і 3.

9. Комісія заохочує обмін найкращими практиками застосування співрегуляторних етичних кодексів, зазначених у параграфі 4, між провайдерами платформ спільного доступу до відео (VSP provider).

10. Держави-учасниці та Комісія можуть сприяти саморегулюванню за допомогою використання етичних кодексів ЄС, зазначених у параграфі 2 Статті 4а.»;

(24) заголовок глави XI замінити таким текстом:

«РЕГУЛЯТОРНІ УСТАНОВИ ТА ОРГАНИ ДЕРЖАВ-УЧАСНИЦЬ»;

(25) статтю 30 замінити таким текстом:

«Стаття 30

1. 1. Кожна Держава-учасниця повинна визначити одну чи декілька незалежних національних регуляторних установ і (або) органів (або і установу і орган). Держави-учасниці повинні забезпечити їхню юридичну відокремленість від уряду й функціональну незалежність від їхніх урядів і будь-якого іншого державного чи приватного органу. Це не перешкоджає можливості для Держав-учасниць створювати регулятори, що здійснюють нагляд за різними секторами.

2. Держави-учасниці повинні забезпечити здійснення національними регуляторними установами чи органами своїх повноважень неупереджено й прозоро, з дотриманням цілей цієї Директиви, зокрема досягнення плюралізму у медіа, культурного та мовного розмаїття, захисту прав споживачів, доступності, недискримінації, належного функціонування внутрішнього ринку та сприяння добросовісній конкуренції.

Національні регуляторні установи чи органи не повинні отримувати вказівок від будь-якого іншого органу у зв'язку з виконанням завдань, покладених на них національним законодавством, що імплементує положення законодавства ЄС. Це не повинно перешкоджати здійсненню нагляду відповідно до національного конституційного права.

3. Держави-учасниці повинні забезпечити чітке визначення у законодавстві компетенції та повноважень національних регуляторних установ чи органів, а також способи їхньої підзвітності.

4. Держави-учасниці повинні забезпечити наявність у національних регуляторних установ та органів належних (adequate) фінансових і кадрових ресурсів, а також правозастосовних повноважень (enforcement powers), які б дозволяли їм ефективно виконувати свої функції та сприяти роботі ERGA. Держави-учасниці повинні забезпечити наявність у національних регуляторних установ чи органів власних річних бюджетів, які підлягають оприлюдненню.

5. Держави-учасниці закріплюють у своєму національному законодавстві умови та процедури призначення й звільнення керівників національних регуляторних установ чи органів або членів колегіального органу, що виконує цю функцію, в тому числі тривалість мандата. Такі процедури повинні бути прозорими, недискримінаційними і гарантувати належний ступінь незалежності. Керівник національної регуляторної установи чи органу або члени колегіального органу, що виконують ці функції в національній регуляторній установі чи органі, можуть бути звільнені, якщо вони більше не виконують вимог, потрібних для виконання ними своїх посадових обов'язків, заздалегідь встановлених на національному рівні. Рішення про звільнення має бути належним чином обґрунтоване, заздалегідь повідомлятися зазначеним особам і бути публічним.

6. Держави-учасниці повинні забезпечити ефективні механізми оскарження на національному рівні. Апеляційний орган, який може бути судом, повинен бути незалежним від сторін, залучених до процесу оскарження.

Рішення національної регуляторної установи чи органу зберігає свою силу до закінчення розгляду апеляції, крім випадків, коли, згідно з національним законодавством, вживаються тимчасові заходи захисту»;

(26) додати статті такого змісту:

«Стаття 30а

1. Держави-учасниці повинні забезпечити, що національні регуляторні установи чи органи вживають належних заходів з надання один одному та Комісії інформації, необхідної для застосування цієї Директиви, зокрема статей 2, 3 і 4.

2. У межах обміну інформацією відповідно до параграфа 1, коли національні регуляторні установи чи органи отримують інформацію від провайдера медіапослуг (MS provider), який перебуває під їхньою юрисдикцією, про те, що він надаватиме послугу, яка повністю чи переважно орієнтована на аудиторію іншої Держави-учасниці, національна регуляторна установа чи орган в Державі-учасниці, що має юрисдикцію, зобов'язана проінформувати про це національне регуляторне відомство чи орган Держави-учасниці, на територію якої орієнтована діяльність провайдера (targeted Member State).

3. Якщо регуляторна установа чи орган Держави-учасниці, на територію якої орієнтована діяльність провайдера медіапослуг (MS provider), що є під юрисдикцією іншої Держави-учасниці, надсилає запит щодо діяльності цього провайдера до регуляторної установи чи органу Держави-учасниці, що має над ним юрисдикцію, така регуляторна установа чи орган зобов'язані докласти всіх зусиль, щоб відповісти на цей запит протягом двох місяців, проте без шкоди суворішим строкам, що застосовуються відповідно до цієї Директиви. У разі отримання запиту, регуляторна установа чи орган Держави-учасниці, на територію якої орієнтована діяльність провайдера, повинні надати регуляторній установі чи органу Держави-учасниці, що має юрисдикцію, всю інформацію, що може допомогти їй у реагуванні на цей запит.»

Стаття 30b

1. Цим документом засновується Європейська група регуляторів аудіовізуальних медіапослуг (ERGA).

2. Вона повинна складатися з представників національних регуляторних установ чи органів у сфері аудіовізуальних медіапослуг (AVMS), основним завданням яких є нагляд за аудіовізуальними медіапослугами (AVMS), або, в разі відсутності національної регуляторної установи чи органу, інших представників, обраних у встановленому порядку. У засіданнях ERGA бере участь представник Комісії.

3. На ERGA покладаються такі завдання:

(а) надання Комісії технічної експертизи:

– у виконанні нею завдання із забезпечення узгодженої імплементації цієї Директиви в усіх Державах-учасницях,
– з питань, що стосуються аудіовізуальних медіапослуг, у межах своєї компетенції;

(б) обмін досвідом та найкращими практиками застосування нормативної бази регулювання аудіовізуальних медіапослуг, у тому числі в питаннях доступності та медіаграмотності;

(с) співпраця та надання своїм членам інформації, необхідної для застосування цієї Директиви, зокрема щодо Статей 3, 4 і 7;

(d) надання висновків (opinions) за запитом Комісії щодо технічних і фактичних аспектів питань відповідно до параграфу (5с) Статті 2, параграфів (2) і (3) Статті 3, пункту (с) параграфу (4) Статті 4 і параграфу 7 Статті 28а.

4. ERGA ухвалює свій регламент.»;

(27) статтю 33 замінити таким текстом:

«Стаття 33

Комісія здійснює контроль над застосуванням Державами-учасницями цієї Директиви.

Щонайпізніше до 19 грудня 2022 року та кожні три роки після цього Комісія повинна подати до Європейського парламенту, Ради та Європейського економічного та соціального комітету (European Economic and Social Committee) звіт про застосування цієї Директиви.

Щонайпізніше до 19 грудня 2026 року Комісія повинна подати до Європейського парламенту та Ради фактичне оцінювання (ex post evaluation), яке супроводжується, де це доречно, пропозиціями щодо перегляду Директиви, її впливу та користі.

Комісія повинна належним чином інформувати Контактний комітет і ERGA про їхню роботу та діяльність.

Комісія повинна забезпечити, що інформація, отримана від Держав-учасниць, про будь-які заходи, вжиті ними у сферах, що координуються цією Директивою, повідомлена Контактному комітету та ERGA.»;

(28) додати статтю такого змісту:

«Стаття 33а

1. Держави-учасниці повинні просувати та вживати заходів із розвитку навичок медіаграмотності.

2. До 19 грудня 2022 року, і кожні три роки після цього, Держави-учасниці зобов'язані відзвітувати Комісії про імплементацію положень параграфу 1.

3. Після консультацій із Контактним комітетом, Комісія повинна надати рекомендації щодо обсягу цих звітів».

Стаття 2

1. Держави-учасниці зобов'язані ввести в дію закони, нормативно-правові та адміністративні акти, потрібні для виконання цієї Директиви, до 19 вересня 2020 року. Вони зобов'язані **негайно** довести до відома **Комісії** тексти цих актів.

При ухваленні цих актів Державами-учасницями, вони мають містити посилання на цю Директиву, або мають супроводжуватися таким посиланням у разі їхньої офіційної публікації. Порядок здійснення такого посилання визначається Державами-учасницями.

2. Держави-учасниці передають Комісії текст основних положень національного законодавства, ухвалених ними у сфері, на яку поширюється дія цієї Директиви.

Стаття 3

Ця Директива набуває чинності на двадцятий день після її опублікування в «Офіційному журналі Європейського Союзу».

Стаття 4

Ця Директива адресована Державам-учасницям.

Вчинено в Страсбурзі, 14 листопада 2018 року.

Від Європейського парламенту

Президент

А. Тайяні

Від Ради

Президент

К. Едтштадлер